

Свето јеванђелије по Луци

Глава 1

1. Будући да многи почеше описивати догађаје који се испунише међу нама,
2. Као што нам предаше који испрва сами видјеше и слуге ријечи бише:
3. Намислих и ја, испитавши све од почетка, по реду писати теби, честити Теофиле,
4. Да познаш темељ онијех ријечи којима си се научио.
5. У вријеме Ирода цара Јудејскога бијаше неки свештеник од реда Авијна, по имену Зарија. и жена његова од племена Аронова, по имену Јелисавета.
6. А бијаху обоје праведни и пред Богом, и живљаху у свему по заповијестима и уредбама Господњијем без мане.
7. И не имадијаху дјецe; јер Јелисавета бјеше нероткиња, и бијаху обоје већ стари.
8. И догоди се, кад он служаше по своме реду пред Богом,
9. Да по обичају свештенства дође на њега да изиђе у цркву Господњу да кади.
10. И све мноштво народа бијаше на пољу и мољаше се Богу у вријеме кађења.
11. А њему се показа анђео Господњи који стајаше с десне стране олтара кадионога.
12. И кад га видје Зарија уплаши се и страх нападе нањ.
13. А анђео рече му: Не бој се, Зарија; јер је услышена твоја молитва: и жена твоја Јелисавета родиће ти сина, и нађени му име Јован.
14. И биће теби радост и весеље, и многи ће се обрадовати његову рођењу.
15. Јер ће бити велики пред Богом, и не ће нити вина и сикера; и напуниће се Духа светогa још у утроби матере своје;
16. И многе ће синове Израилеве обратити ка Господу Богу њиховоме;
17. И он ће напријед доћи пред њим у духу и сили Илијној да обрати срца отаца к дјеци и невјернике к мудрости праведника, и да приправи Господу народ готов.

18. И рече Зарија анђелу: По чему ћу ја то познати? јер сам ја стар и жена је моја временита.
19. И одговарајући анђео рече му: Ја сам Гаврило што стојим пред Богом, и послан сам да говорим с тобом и да ти јавим ову радост.
20. И ево, онијемићеш и не ћеш моћи говорити до онога дана док се то не збуде; јер нијеси вјеровао мојијем ријечима које ће се збити у своје вријеме.
21. И народ чекаше Зарију, и чуђаху се што се забави у цркви.
22. А изишавши не могоше да им говори; и разумјеше да му се нешто утворило у цркви; и он намигиваше им; и оста нијем.
23. И кад се навршише дани његове службе отиде кући својој.
24. А послије овијех дана затрудње Јелисавета жена његова, и кријаше се пет мјесеци говорећи:
25. Тако ми учини Господ у дане ове, у које погледа на ме да ме избави од укура међу људима.
26. А у шести мјесец посла Бог анђела Гаврила у град Галилејски по имену Назарет.
27. К дјевојци испрошеној за мужа, по имену Јосифа из дома Давидова; и дјевојци бјеше име Марија.
28. И ушавши к њој анђео рече: Радуј се, благодатна! Господ је с тобом, благословена си ти међу женама.
29. А она видјевши га поплаши се од ријечи његове и помисли: Какав би ово био поздрав?
30. И рече јој анђео: Не бој се, Марија! Јер се наша милост у Бога
31. И ево затрудњећеш. и родићеш сина, и надјени му име Исус.
32. Он ће бити велики, и назваће се син највишега, и даће му Господ Бог пријесто Давида оца његова;
33. И цароваће у дому Јаковљеу ва вијек, и царству његовом не ће бити краја.
34. А Марија рече анђелу: Како ће то бити кад ја не знам за мужа?
35. И одговарајући анђео рече јој: Дух свети доћи ће на тебе, и сила највишега осјениће те; за то и оно што ће се родити биће свето, и назваће се син Божиј.
36. И ето Јелисавета твоја тетка, и она затрудње сином у старости својој, и ово је шести мјесец њојзи, коју зову нероткињом.
37. Јер у Бога све је могуће што рече.
38. А Марија рече: Ево слушкиње Господње; нека ми буде по ријечи твојој. И анђео отиде од ње.

39. А Марија уставши онијех дана отиде брзо у горњу земљу у град Јудин.
40. И уђе у кућу Заријну, и честита Јелисавети.
41. И кад Јелисавета чу честитање Маријино, заигра дијете у утроби њезиној, и Јелисавета се напуни Духа светога,
42. И повика здраво и рече: Благословена си ти међу женама, и благословен је род утробе твоје.
43. И откуд мени ово да дође мати Господа мојега к мени?
44. Јер гле, кад дође глас честитања твојега у уши моје, заигра дијете радосно у утроби мојој.
45. И благо оној која вјерова; јер ће се извршити што јој каза Господ.
46. И рече Марија: Велича душа моја Господа;
47. И обрадова се дух мој Богу спасу мојему,
48. Што погледа на понижење слушкиње своје; јер гле, од сад ће ме звати блаженом сви нараштаји;
49. Што ми учини величину силни, и свето име његово;
50. И милост је његова од кољена на кољено онима који га се боје.
51. Показа силу руком својом; разасу поносите у мислима срца њихова.
52. Збаци силне с пријестола и подиже понижене.
53. Гладне напуни блага, и богате отпусти празне.
54. Прими Израилља слугу својега да се опомене милости;
55. Као што говори оцима нашијем, Авраму и сјемени његову до вијека.
56. Марија пак сједи с њом око три мјесеца, и врати се кући својој.
57. А Јелисавети дође вријеме да роди, и роди сина.
58. И чуше њезини сусједи и родбина да је Господ показао велику милост своју на њој, и радоваху се с њом.
59. И у осми дан дођоше да обрежу дијете, и шћадијаху да му надјену име оца његова, Зарија.
60. И одговарајући мати његова рече: Не, него да буде Јован.
61. И рекоше јој : Никога нема у родбини твојој да му је тако име.
62. И намигиваху оцу његову како би он хтио да му надјену име.
63. И заискавши дашчицу, написа говорећи: Јован му је име. И зачудише се сви.
64. И одмах му се отворише уста и језик његов, и говораше хвалећи Бога.

65. И уђе страх у све сусједе њихове; и по свој горњој Јудеји разгласи се овај сав догађај.
66. И сви који чуше метнуше у срце своје говорећи: шта ће бити из овога дјетета? И рука Господња бјеше с њим.
67. И Зарија отац његов напуни се Духа светога, и пророкова говорећи:
68. Благословен Господ Бог Јаковљев што походи и избави народ свој
69. И подиже нам рог спасенија у дому Давида слуге својега,
70. Као што говори устима светијех пророка својијех од вијека
71. Да ће нас избавити од нашијех непријатеља и из руку свију који мрзе на нас;
72. Учинити милост оцима нашијем, и опоменути се светога завјета својега,
73. Клетве којом се клео Авраму оцу нашем да ће нам дати.
74. Да се избавимо из руку непријатеља својијех, и да му служимо без страха,
75. У светости и у правди пред њим док смо год живи.
76. И ти, дијете, назваћеш се пророк највишега; јер ћеш ићи напријед пред лицем Господњијем да му приправиш пут.
77. Да даш разум спасенија народу његову за опроштење гријеха њиховијех.
78. По дубокој милости Бога нашега, по којој нас је походио исток с висине.
79. Да обасјаш оне који сједе у тами и у сјену смртноме; да упутиш ноге наше на пут мира.
80. А дијете растијаше и јачаше духом, и бијаше у пустињи дотле док се не показа Израилју.

Глава 2

1. У то вријеме пак изиђе заповијест од ћесара Августа да се препише сав свијет.
2. Ово је био први пријепис за владања Киринова Сиријом.
3. И пођоше сви да се препишу сваки у свој град.
4. Тада пође и Јосиф из Галилеје из града Назарета у Јудеју у град Давидов који се зваше Витлејем, јер он бијаше из дома и племена Давидова,
5. Да се препише с Маријом, испрошеном за њега женом, која беше трудна.
6. И кад онамо бијашу, дође вријеме да она роди.

7. И роди сина својега првенца, и пови га, и метну га у јасли; јер им не бијаше мјеста у гостионици.
8. И бијаху пастири у ономе крају који чуваху ноћну стражу код стада својега.
9. И гле, анђео Господњи стаде међу њима, и слава Господња обасја их; и уплашише се врло.
10. И рече им анђео: Не бојте се; јер гле, јављам вам велику радост, која ће бити свему народу.
11. Јер вам се данас роди спас, који је Христос Господ у граду Давидову.
12. И ето вам знака: наћи ћете дијете повито гдје лежи у јаслима.
13. И у једанпут постаде с анђелом мноштво војника небескијех, који хваљаху Бога говорећи:
14. Слава на висини Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља.
15. И кад анђели отидоше од њих на небо, пастири говораху један другоме: Хајдемо до Витлејема, да видимо то што се тамо догодило што нам каза Господ.
16. И дођоше брзо, и нађоше Марију и Јосифа, и дијете гдје лежи у јаслима.
17. А кад видјеше, казаше све што им је казано за то дијете
18. И сви који чуше дивише се томе што им казаше пастири.
19. А Марија чуваше све ријечи ове и слагаше их у срцу својему.
20. И вратише се пастири славећи и хвалећи Бога за све што чуше и видјеше као што им би казано.
21. И кад се наврши осам дана да га обрежу, надјенуше му име Исус, као што је анђео рекао док се још није био ни приметно у утроби.
22. И кад дође вријеме да иду на молитву по закону Мојсијеву, донијеше га у Јерусалим да га метну пред Господа,
23. (Као што је написано у закону Господњему: Да се свако дијете мушко које најприје отвори материцу посвети Господу);
24. И да принесу прилог, као што је речено у закону Господњему, двије грлице, или два голубића.
25. И гле, бијаше у Јерусалиму човјек по имену Симеун, и тај човјек бјеше праведан и побожан, који чекаше утјехе Израилеве, и Дух свети бијаше у њему.
26. И њему бјеше свети Дух казао да не ће видјети смрти док не види Христа Господњега.
27. И каза му Дух те дође у цркву; и кад донесоше родитељи дијете Исуса да сврше за њега закон по обичају,
28. И он га узне на руке своје, и хвали Бога и рече:

29. Сад отпушташ с миром слугу својега, Господе, по ријечи својој;
30. Јер видјеше очи моје спасеније твоје,
31. Које си уготовио пред лицем свију народа,
32. Видјело, да обасја незнабошце, и славу народа твојега Израиља.
33. И Јосиф и мати његова чуђаху се томе што се говораше за њега.
34. И благослови их Симеун, и рече Марији матери његовој : Гле, овај лежи да многе обори и подигне у Израиљу, и да буде знак против кога ће се говорити
35. (А и теби самој пробошће нож душу), да се открију мисли многијех срца.
36. И бјеше Ана пророчица, кћи Фануилова, од кољена Асирова; она је остарјела, а седам је година живјела с мужем од дјевојаштва својега,
37. И удова око осамдесет и четири године, која неодлажаше од цркве, и служаше Богу дан и ноћ постом и молитвама.
38. И она у тај час дође, и хваљаше Господа и говораше за њега свима који чекаху спасенија у Јерусалиму.
39. И кад свршише све по закону Господњему, вратише се у Галилеју у град свој Назарет.
40. А дијете растијаше, и јачаше у духу, и пуњаше се премудрости, и благодат Божија бјеше на њему.
41. И родитељи његови иђаху сваке године у Јерусалим о празнику пасхе
42. И кад му би дванаест година, дођоше они у Јерусалим по обичају празника;
43. И кад дана проведоше, и они се вратише, оста дијете Исус у Јерусалиму; и не знаде Јосиф и мати његова;
44. Него, мислећи да је с друштвом, отидоше дан хода, и стадоше га тражити по родбини и по знанцима.
45. И не нашавши га вратише се у Јерусалим да га траже.
46. И послѣје три дана нађоше га у цркви гдје сједи међу учитељима, и слуша их, и пита их.
47. И сви који га слушаху дивљаху се његову разуму и одговорима.
48. И видјевши га зачудише се, и мати његова рече му: Сине! шта учини нама тако? Ево отац твој и ја са страхом тражасмо те.
49. И рече им: За што сте ме тражили? Зар не знате да мени треба у оном бити што је оца мојега?
50. И они не разумјеше ријечи што им рече.
51. И сиђе с њима и дође у Назарет; и бијаше им послушан. И мати његова чуваше све ријечи ове у срцу својему.

52. И Исус напредоваше у премудрости и у расту и у милости код Бога и код људи.

Глава 3

1. У петнаестој години владања ћесара Тиверија, кад бјеше Понтије Пилат судија у Јудеји, и Ирод четверовласник у Галилеји, а Филип брат његов четверовласник у Итуреји и у Трахонитској, и Лисанија четверовласник у Авилини,
2. За поглавара свештеничкијех Ане и Кајафе, рече Бог Јовану сину Заријну у пустињи,
3. И дође у сву околину Јорданску проповиједајући крштење покајања за опроштење гријеха;
4. Као што је написано у књизи ријечи пророка Исаије који говори: Глас онога што виче у пустињи: приправите пут Господњи; поравните стазе његове;
5. Све долине нека се испуне, и све горе и брегови нека се слегну; и што је криво нека буде право, и храпави путови нека буду глатки;
6. И свако ће тијело видјети спасеније Божије.
7. Јован пак говораше људима који излажаху да их крсти Породи аспидини! ко вам каза да бјежите од гњева који иде
8. Родите дакле родове достојне покајања, и не говорите себи: оца имамо Аврама; јер вам кажем да Бог може и од овога камења подигнути дјецу Авраму.
9. Јер већ и сјекира стоји дрвету код коријена; и свако дрво које добра рода не рађа сијече се и у огањ се баца.
10. И питаху га људи говорећи: шта ћемо дакле чинити?
11. Он пак одговарајући рече им: Који има двије хаљине нека да једну ономе који нема; и ко има хране нека чини тако.
12. Дођоше пак и цариници да их крсти, и рекоше му: Учитељу! шта ћемо чинити?
13. А он им рече: Не иштите више него што вам је речено.
14. Питаху га пак и војници говорећи: А ми шта ћемо чинити? И рече им: Никоме да не чините силе нити кога да опадате, и будите задовољни својом платом.
15. А кад народ бјеше у сумњи и помишљаху сви у срцима својијем уз Јована: Да није он Христос?
16. Одговараше Јован свима говорећи: Ја вас крстим водом; али иде за мном јачи од мене, коме ја нијесам достојан одријешити ремена на обући његовој : он ће вас крстити Духом светијем и огњем.
17. Он има лопату у руци својој, и очистиће гумно своје, и скупиће пшеницу у житницу своју, а пљеву ће сажећи огњем вјечнијем.

18. И друго много којешта јавља народу и напомиња.
19. Ирода пак четверовласника кораше Јован за Иродијаду, жену брата његова, и за сва зла што учини Ирод;
20. И сврх свега учини и то те затвори Јована у тамницу.
21. А кад се крсти сав народ, и Исус пошто се крсти и мољаше се Богу, отвори се небо,
22. И сиђе нањ Дух свети у тјелесноме облику као голуб, и чу се глас с неба говорећи: Ти си син мој љубазни, ти си по мојој вољи.
23. И тај Исус имаше око тридесет година кад поче; и бјеше, као што се мишљаше, син Јосифа сина Илијна,
24. Сина Мататова, сина Левијна, сина Мелхијна. сина Јанејева, сина Јосифова,
25. Сина Мататијна, сина Амосова, сина Наумова. сина Еслијна, сина Нангејева,
26. Сина Маатова, сина Мататијна, сина Семејина. сина Јосифова, сина Јудина,
27. Сина Јоанина, сина Рисина, сина Зоровавелова, сина Салатиилова, сина Ниријна,
28. Сина Мелхијна, сина Адијна, сина Косамова, сина Елмодамова, сина Ирова,
29. Сина Јосијна, сина Елиезерова, сина Јоримова, сина Мататова, сина Левијна,
30. Сина Симеунова, сина Јудина, сина Јосифова, сина Јонанова, сина Елиакимова,
31. Сина Мелејина, сина Маинанова, сина Мататина, сина Натанова, сина Давидова,
32. Сина Јесејева, сина Овидова, сина Воозова, сина Салмонова, сина Наасонова.
33. Сина Аминадавова, сина Арамова, сина Есромова. сина Фаресова, сина Јудина,
34. Сина Јаковљева, сина Исакова, сина Аврамова, сина Тарина, сина Нахорова,
35. Сина Серухова, сина Рагавова, сина Фалекова, сина Еверова, сина Саина,
36. Сина Каинанова, сина Арфаксадова, сина Симова, сина Нојева, сина Ламехова,
37. Сина Матусалина, сина Енохова, сина Јаредова, сина Малелеилова, сина Каинанова,
38. Сина Еносова, сина Ситова, сина Адамова, сина Божијега.

Глава 4

1. Исус пак пун Духа светога врати се од Јордана, и одведе га Дух у пустињу,
2. И четрдесет дана куша га ђаво, и не једе ништа за то дана; и кад се они навршише, онда огладње,
3. И рече му ђаво: Ако си син Божиј, реци овоме камену да постане хљеб.
4. И одговори му Исус говорећи: у писму стоји: не ће живљети човјек о самом хљебу, него о свакој ријечи Божијој.
5. И изведавши га ђаво на гору високу показа му сва царства овога свијета у тренућу ока,
6. И рече му ђаво: Теби ће дати сву власт ову и славу њихову, јер је мени предана, и коме ја хоћу даћу је;
7. Ти дакле ако се поклониш преда мноме биће све твоје.
8. Одговарајући Исус рече му: Иди од мене, сотоно; у писму стоји: поклањај се Господ Богу својему, и њему јединоме служи.
9. И одведе га у Јерусалим, и постави га наврх цркве, и рече му: Ако си син Божиј, скочи одавде доље;
10. Јер у писму стоји да ће анђелима својијем заповједити за тебе да те сачувају,
11. И узеће те на руке да гдје не запнеш за камен ногом својом.
12. И одговарајући Исус рече му: Казано је: не кушај Господа Бога својега.
13. И кад сврши ђаво све кушање, отиде од њега за неко вријеме.
14. И врати се Исус у сили духовној у Галилеју; и отиде глас о њему по свему оном крају.
15. И он учаше по зборницама њиховијем и сви га хваљаху.
16. И дође у Назарет гдје бјеше одрастао, и уђе по обичају своме у дан суботни у зборницу, и устаде да чита.
17. И даше му књигу пророка Исаије. и отворивши књигу нађе мјесто гдје бјеше написано:
18. Дух је Господњи на мени; за то ме помаза да јавим јеванђелије сиромасима; посла ме да исцијелим скрушене у срцу; да проповједим заробљенима да ће се отпустити, и слијепима да ће прогледати; да отпустим сужње;
19. И да проповиједам пријатну годину Господњу.
20. И затворивши књигу даде слузи, па сједе: и сви у зборници гледаху нањ.
21. И поче им говорити: Данас се изврши ово писмо у ушима вашима.

22. И сви му свједочаху, и дивљаху се ријечима благодати које излажаху из уста његовијех, и говораху: Није ли ово син Јосифов?
23. И рече им: Ви ћете мени без сумње казати ову причу: љекару! излијечи се сам; што смо чули да си чинио у Капернауму учини и овдје на својој постојбини.
24. Рече пак: Заиста вам кажем: никакав пророк није био на својој постојбини.
25. А заиста вам кажем: многе удовице бијаху Израилју у вријеме Илијно кад се небо затвори три године и шест мјесеци и би велика глад по свој земљи;
26. И ни к једној од њих не би послан Илија до у Сарепту Сидонску к жени удовици.
27. И многи бијаху губави у Израилју за пророка Јелисеја; и ни један се од њих не очисти до Неемана Сиријанина.
28. И сви се у зборници напунише гњева кад чуше ово.
29. И уставши истјераше га на поље из града, и одведоше га наврх горе гдје бијаше њихов град сазидан да би га бацили одозго.
30. Али он прође између њих, и отиде.
31. И дође у Капернаум град Галилејски, и учаше их у суботе.
32. И чуђаху се науци његовој; јер његова бесједа бјеше силна.
33. И у зборници бјеше човјек у коме бјеше нечисти дух ђаволски, и повика иза гласа
34. Говорећи: Прођи се, шта је теби до нас, Исусе Назарећанине? Дошао си да нас погубиш? Знам те ко си светац Божиј.
35. И запријети му Исус говорећи: умукни, и изиђи из њега. И оборивши га ђаво на сриједу, изиђе из њега, и ни мало му не науди.
36. И у све уђе страх, и говораху један другоме говорећи: каква је то ријеч, да влашћу и силом заповиједа нечистијем духовима, и излазе?
37. И отиде глас о њему по свима околним мјестима.
38. уставши пак из зборнице дође у кућу Симонову; а ташту Симонову бјеше ухватила велика грозница, и молише га за њу.
39. И ставши више ње запријети грозници, и пусти је. И одмах устаде и служаше им.
40. А кад захођаше сунце, сви који имадијаху болеснике од различнијех болести довођаху их к њему; а он на свакога од њих меташе руке, и исцјељиваше их.
41. А и ђаволи излажаху из многијех вичући и говорећи: Ти си Христос син Божиј. И запрећиваше им да не говоре да знаду да је он Христос.
42. А кад наста дан, изиђе и отиде у пусто мјесто; и народ га тражаше, и дођоше к њему, и задржаваху га да не иде од њих.

43. А он им рече: И другијем градовима треба ми проповједити јеванђелије о царству Божијему; јер сам на то послан.

44. И проповиједаше по зборницама Галилејскијем.

Глава 5

1. Једанпут пак кад народ належе к њему да слушају ријеч Божију он стајаше код језера Генисаретскога,

2. И видје двије лађе гдје стоје у крају, а рибари бијаху изишли из њих и испираху мреже;

3. И улезе у једну од лађи која бјеше Симонова, и замоли га да мало одмакне од краја; и сједавши учаше народ из лађе.

4. А кад преста говорити, рече Симону: Хајде на дубину, и баците мреже своје те ловите.

5. И одговарајући Симон рече му: Учитељу! сву ноћ смо се трудили, и ништа не ухватисмо: али по твојој ријечи бацићу мрежу.

6. И учинивши то ухватише велико мноштво риба, и мреже им се продријеше.

7. И намагоше на друштво које бјеше на другој лађи да дођу да им помогну; и дођоше, и напунише обје лађе тако да се готово потопе.

8. А кад видје Петар Симон, припаде ка кољенима Исусовијем говорећи: Изиђи од мене, Господе! ја сам човјек гријешан.

9. Јер бијаше ушао страх у њега и у све који бијаху с њим од мноштва риба које ухватише;

10. А тако и у Јакова и Јована, синове Зеведејеве, који бијаху другови Симонови. И рече Исус Симону: Не бој се; одселе ћеш људе ловити.

11. И извукавши обје лађе на земљу оставише све, и отидоше за њим.

12. И кад бјеше Исус у једном граду, и гле, човјек сав у губи: и видјевши Исуса паде ничице молећи му се и говорећи: Господе! ако хоћеш можеш ме очистити.

13. И пруживши руку дохвати га се, и рече: Хоћу, очисти се. И одмах губа спаде с њега.

14. И он му заповједи да ником не казује: Него иди и покажи се свештенику, и принеси дар за очишћење своје, како је заповједио Мојсије за свједочанство њима.

15. Али се глас о њему још већма разлажаше, и мноштво народа стјецаше се да га слушају и да их исцјељује од њиховијех болести.

16. А он одлажаше у пустињу и мољаше се Богу.

17. И један дан учаше он, и ондје сјеђаху фарисеји и законици који бијаху дошли из свију села Галилејскијех и Јудејскијех и из Јерусалима; и сила Господња исцјељиваше их.

18. И гле, људи донесоше на одру човјека који бјеше узет, и тражаху да га унесу и метну предањ;
19. И не нашавши куда ће га унијети од народа, попеше се на кућу и кроз кров спустише га с одром на сриједу пред Исуса.
20. И видјевши вјеру њихову рече му: човјече! опраштају ти се гријеси твоји.
21. И почеше помишљати књижевници и фарисеји говорећи: Ко је овај што хули на Бога? Ко може опраштати гријехе осим једнога Бога?
22. А кад разумје Исус помисли њихове, одговарајући рече им: шта мислите у срцима својим?
23. шта је лакше рећи: опраштају ти се гријеси твоји? или рећи: устани и ходи?
24. Него да знате да власт има син човјечиј на земљи опраштати гријехе, (рече узетоме:) теби говорим: устани и узми одар свој и иди кући својој.
25. И одмах устаде пред њима, и узе на чему лежаше, и отиде кући својој хвалећи Бога.
26. И сви се упропастише, и хваљаху Бога, и напунивши се страха говораху: чуда се нагледасмо данас!
27. И по том изиђе, и видје цариника по имену Левија гдје сједи на царини, и рече му: Хајде за мном.
28. И оставивши све, устаде и пође за њим.
29. И зготови му Левије код куће своје велику част; и бјеше много цариника и другијех који сјеђаху с њим за трпезом.
30. И викаху на њега књижевници и фарисеји говорећи ученицима његовијем: За што с цариницима и грјешницима једете и пијете?
31. И одговарајући Исус рече им: Не требају :здрави љекара него болесни.
32. Ја нијесам дошао да дозовем праведнике него грјешнике на покајање.
33. А они му рекоше: За што ученици Јованови посте често и моле се Богу, тако и фарисејски; а твоји једу и пију?
34. А он им рече: Можете ли сватове нагјерати да посте док је женик с њима?
35. Него ће доћи дани кад ће се отети од њих женик, и онда ће постити у оне дане.
36. Каза им пак и причу: Нико не меће закрпе од нове хаљине на стару хаљину, иначе ће и нову раздријети, и старој не личи што је од новог.
37. И нико не љева вина новог у мјехове старе; иначе продре ново вино мјехове и оно се пролије, и мјехови пропадну;
38. Него вино ново у мјехове нове треба љевати, и обоје ће се сачувати.

39. И нико пивши старо не ће одмах новога; јер вели: старо је боље.

Глава 6

1. Догоди му се пак у прву суботу по другоме дану пасхе да иђаше кроз усјева, и ученици његови тргаху класје, и сатираху рукама те јеђаху.
2. А неки од фарисеја рекоше им: За што чините што не ваља чинити у суботу?
3. И одговарајући Исус рече им: Зар нијесте читали оно што учини Давид кад огладње, он и који бијаху с њим?
4. Како уђе у кућу Божију, и узе хљебове постављене и изједе, и даде их онима што бијаху с њим, којијех никоме не ваљаше јести осим јединијех свештеника.
5. И рече им: Син је човјечиј господар и од суботе
6. А догоди се у другу суботу да он уђе у зборницу и учаше, и бјеше ондје човјек коме десна рука бјеше суха.
7. Књижевници пак и фарисеји гледаху за њим не ће ли у суботу исцијелити, да га окриве.
8. А он знадијаше помисли њихове, и рече човјеку који имаше суху руку: устани и стани на сриједу. А он устаде и стаде.
9. А Исус рече им: Да вас запитам: шта ваља у суботу чинити, добро или зло? одржати душу или погубити? А они мучаху.
10. И погледавши на све њих рече му: Пружи руку своју. А он учини тако; и рука поста здрава као и друга.
11. А они се сви напунише безумља, и говораху један другоме шта би учинили Исусу.
12. Тијех пак дана изиђе на гору да се помоли Богу; и проведе сву ноћ на молитви Божијој.
13. И кад би дан, дозва ученике своје, и избра из њих дванаесторицу, које и апостолима назва.
14. Симона, кога назва Петром, и Андрију брата његова, Јакова и Јована, Филипа и Вартоломија,
15. Матеја и Тому, Јакова Алфејева и Симона прозваног Зилота,
16. Јуду Јаковљева, и Јуду Искариотскога, који га и издаде.
17. И изишавши с њима стаде на мјесту равном, и гомила ученика његовијех; и мноштво народа из све Јудеје и из Јерусалима, и из приморја Тирскога и Сидонскога,
18. Који дођоше да га слушају и да се исцјељују од својијех болести, и које мучаху духови нечисти; и исцјељиваху се.
19. И сав народ тражаше да га се дотакну; јер из њега излажаше сила и исцјељиваше их све.

20. И он подигнувши очи на ученике своје говораше: Благо вама који сте сиромашни духом; јер је ваше царство Божије.
21. Благо вама који сте гладни сад; јер ћете се наситити. Благо вама који плачете сад; јер ћете се насмијати.
22. Благо вама кад на вас људи омрзну и кад вас раставе и осрамоте, и разгласе име ваше као зло сина ради човјечијега.
23. Радујте се у онај дан и играјте, јер гле, ваша је велика плата на небу. Јер су тако чинили пророцима оцеви њихови.
24. Али тешко вама богати; јер сте већ примили утјеху своју.
25. Тешко вама сити сад; јер ћете огладњети. Тешко вама који се смијете сад; јер ћете заплакати и заридати.
26. Тешко вама кад стану сви добро говорити за вама; јер су тако чинили и лажнијем пророцима оцеви њихови.
27. Али вама кажем који слушате: љубите непријатеље своје, добро чините онима који на вас мрзе;
28. Благосиљајте оне који вас куну, и молите се Богу за оне који вас вријеђају.
29. Који те удари по образу, окрени му и други; и који хоће да ти узме кабаницу, подај му и кошуљу.
30. А свакоме који иште у тебе, подај; и који твоје узме, не ишти.
31. И како хоћете да чине вама људи чините и ви њима онако.
32. И ако љубите оне који вас љубе, каква вам је хвала. Јер и грјешници љубе оне који њих љубе.
33. И ако чините добро онима који вама добро чине, каква вам је хвала? Јер и грјешници чинише тако.
34. И ако дајете у зајам онима од којијех се надате да ћете узети, каква нам је хвала? Јер и грјешници грјешницима дају у зајам да узму опет онолико.
35. Али љубите непријатеље своје, и чините добро, и дајите у зајам не надајући се ничему; и биће вам велика плата, и бићете синови највишега, јер је он благ и неблагодарнима и злима.
36. Будите дакле милостиви као и отац ваш што је милостив.
37. И не судите, и не ће вам судити; и не осуђујте, и не ћете бити осуђени; опраштајте, и опростиће вам се.
38. Дајите, и даће вам се: мјеру добру и набијену и стресену и препуну даће вам у наручје ваше. Јер каквом мјером дајете онаком ће нам се вратити.
39. И каза им причу: Може ли слијепец слијепца водити? Не ће ли обадва пасти у јаму?

40. Нема ученика над учитеља својега, него и са свијем кад се изучи, биће као и учитељ његов.
41. А за што видиш трун у оку брата својега, а брвна у својему оку не осјећаш?
42. Или како можеш рећи брату својему: брате! стани да извадим трун који је у оку твојему, кад сам не видиш брвна у својему оку? Лицемјере! извади најприје брвно из ока својега, па ћеш онда видјети извадити трун из ока брата својега.
43. Јер нема дрвета добра да рађа зао род; нити дрвета зла да рађа добар род.
44. Јер се свако дрво по роду своје познаје: јер се смокве не беру с трња, нити се грожђе бере с купине.
45. Добар човјек из добре клијети срца својега износи добро, а зао човјек из зле клијети срца својега износи зло, јер уста његова говоре од сувишка срца.
46. А што ме зовете: Господе! Господе! а не извршујете што вам говорим?
47. Сваки који иде за мном и слуша ријечи моје и извршује их, казаћу вам какав је:
48. Он је као човјек који гради кућу, па ископа и удуби и удари темељ на камену; а кад дођоше воде, навали ријека на ону кућу и не може је покренути, јер јој је темељ на камену.
49. А који слуша и не извршује он је као човјек који начини кућу на земљи без темеља, на коју навали ријека и одмах је обори, и распаде се кућа она страшно.

Глава 7

1. А кад сврши све ријечи своје пред народом, дође у Капернаум.
2. У капетана пак једнога бијаше слуга болестан на умору који му бјеше мио.
3. А кад чу за Исуса, посла к њему старјешине Јудејске молећи га да би дошао да му исцијели слугу.
4. А они дошавши к Исусу мољаху га лијепо говорећи: Достојан је да му то учиниш;
5. Јер љуби народ наш, и начини нам зборницу.
6. А Исус иђаше с њима. И кад већ бијаху близу куће, посла капетан к њему пријатеље говорећи му: Господе! не труди се. јер нијесам достојан да уђеш под моју стреху;
7. За то и не држах себе достојна да ти дођем, него само реци ријеч, и оздравиће слуга мој.
8. Јер и ја сам човјек под власти, и имам под собом војнике, па речем једноме: иди, и иде; и другоме: дођи, и дође; и служи својему: учини то, и

учини.

9. А кад то чу Исус, :зачуди му се, и окренувши се народу који иђаше за њим рече: Кажем вам: ни у Израилју толике вјере не нађох.

10. И вративши се послани нађоше болеснога слугу здрава.

11 . И по том иђаше у град који се зове Наин, и с њим иђаху многи ученици његови и мноштво народа.

12. Кад се приближише к вратима градскијем, и гле, изношаху мртваца, јединца сина матере његове, и она бјеше удовица, и народа из града много иђаше с њом.

13. И видјевши је Господ сажали му се за њом, и рече јој : Не плачи.

14. И приступивши, прихвати за сандук; а носиоци стадоше, и рече: Момче! теби говорим, устани.

15. И сједе мртвац и стаде говорити; и даде га матери његовој.

16. А страх обузе све, и хваљаху Бога говорећи: Велики пророк изиђе међу нама, и Бог походи народ свој.

17. И отиде глас онај о њему но свој Јудеји и по свој околини.

18. И јавише Јовану ученици његови за све ово.

19. И дозавши Јован два од ученика својијех посла их к Исусу говорећи: Јеси ли ти онај што ће доћи, или другога да чекамо?

20. Дошавши пак људи к њему рекоше: Јован крститељ посла нас к теби говорећи: јеси ли ти онај што ће доћи, али другога да чекамо?

21. А у тај час исцијели многе од болести и од мука и од злијех духова, и многима слијепијем дарова вид.

22. И одговарајући Исус рече им: Идите и кажите Јовану што видјесте и чувате: слијепи прогледају, хроми ходе, губави чисте се, глухи чују, мртви устају, сиромашнима проповијед се јеванђелије.

23. И благо ономе који се не саблазни о мене.

24. А кад отидоше ученици Јованови, поче народу говорити за Јована: шта сте изишли у пустињи да видите? Трску, коју љуља вјетар?

25. шта сте дакле изишли да видите? човјека у меке хаљине обучена? Ето, који господске хаљине носе и у сластима живе по царскијем су дворовима.

26. шта сте дакле изишли да видите? Пророка? Да, ја вам кажем, и више од пророка;

27. Јер је оно онај за кога је писано: ето ја шаљем анђела својега, пред лицем твојијем који ће приправити пут твој пред тобом.

28. Јер нам кажем: ниједан између рођенијех од жена није већи пророк од Јована крститеља; а најмањи у царству Божијему већи је од њега.

29. И сви људи који слушаху и цариници оправдаше Бога, и крстише се крштењем Јовановијем;
30. А фарисеји и књижевници одбацише свјет Божиј за њих, и не хтјеше да их он крсти.
31. А Господ рече: Какви ћу казати да су људи овога рода? И какви су?
32. Они су као дјеца која сједе по улицама и дозивају једно друго и говоре: свирасмо вам, и не играсте, жалисмо вам се, и не плакасте.
33. Јер дође Јован крститељ који ни једе хљеба ни пије вина, а ви кажете: ђаво је у њему;
34. Дође син човјечиј који и једе и пије, а ви кажете: гле човјека изјелице и пијанице, друга цариницима и грјешницима.
35. И оправдаше премудрост сва дјеца њезина.
36. Мољаше га пак један од фарисеја да би обједовао у њега; и ушавши у кућу фарисејеву сједе за трпезу.
37. И гле, жена у граду која бјеше грјешница дознавши да је Исус за трпезом у кући фарисејевој, донесе скленицу мира;
38. И ставши састраг код ногу његовијех плакаше, и стаде прати ноге његове сузама, и косом од своје главе отираше, и цјеливаше ноге његове, и мазаше миром.
39. А кад видје фарисеј који га је дозвоао, рече у себи говорећи: Да је он пророк, знао би ко и каква га се жена дотиче: јер је грјешница.
40. И одговарајући Исус рече му: Симоне! имам ти нешто казати. А он рече: Учитељу! кажи.
41. А Исус рече: Двојица бијаху дужни једноме дужнику, један бјеше дужан пет стотина динара а други педесет.
42. А кад они не имадоше да му врате, поклони обојици. Кажи који ће га од њих двојице већма љубити.
73. А Симон одговарајући рече: Мислим онај коме највише поклони. А он му рече: Право си судио.
44. И окренувши се к жени рече Симону: Видиш ли ову жену? Ја уђох у твоју кућу, ни воде ми на ноге нијеси дао; а она сузама обли ми ноге, и косом од главе своје отр.
45. Цјелива ми нијеси дао; а она од како уђох не преста цјеливати ми ногу.
46. Уљем нијеси помазао главе моје; а она миром помаза ми ноге.
47. За то кажем ти: опраштају јој се гријеси многи, јер је велику љубав имала; а коме се мало опрашта, има малу љубав.
48. А њој рече: Опраштају ти се гријеси.
49. И стадоше у себи говорити они што сјеђаху с њим за трпезом: Ко је овај што и гријехе опрашта?

50. А жени рече: Вјера твоја поможе ти; иди с миром.

Глава 8

1. Послије тога иђаше он по градовима и по селима учећи и проповиједајући јеванђелије о царству Божијему, и дванаесторица с њим,
2. И неке жене које бијаху исцијелене од злијех духова и од болести: Марија, која се зваше Магдалина, из које седам ђавола изиђе,
3. И Јована, жена Хузе пристава Иродова, и Сусана, и друге многе које служаху њему имањем својим.
4. А кад се сабра народа много, и из свију градова долажаху к њему, каза у причи:
5. Изиђе сијач да сије сјеме своје; и кад сијаше, једно паде крај пута, и погази се, и птице небеске позобаше га.
6. А друго паде на камен, и изникавши осуши се, јер немаше влаге.
7. И друго паде у трње, и узросте трње, и удави га.
8. А друго паде на земљу добру, и изникавши донесе род сто пута онолико. Говорећи ово повика: Ко има уши да чује нека чује.
9. А ученици његови питаху га говорећи: шта значи прича ова?
10. А он рече: Вама је дано да знате тајне царства Божијега; а осталима у причама, да гледајући не виде, и чујући не разумију.
11. А прича ова значи: сјеме је ријеч Божија.
12. А које је крај пута то су они који слушају, али потом долази ђаво, и узима ријеч из срца њиховога, да не вјерују и да се не спасу.
13. А које је на камену то су они који кад чују с радости примају ријеч; и ови коријена немају који за неко вријеме вјерују, а кад дође вријеме кушања отпадно.
14. А које у трње паде то су они који слушају, и отишавши од бриге и богатства и сласти овога живота загуше се, и род не сазри.
15. А које је на доброј земљи то су они који ријеч слушају, и у добром и чистом срцу држе, и род доносе у трпљењу. Ово говорећи повика: Ко има уши да чује нека чује.
16. Нико пак свијеће не поклапа судом кад је запали, нити меће под одар, него је метне на свијетњак да виде свјетлост који улазе.
17. Јер нема ништа тајно што не ће бити јавно, ни сакривено што се не ће дознати и на видјело изићи.
18. Гледајте дакле како слушате; јер ко има, даће му се, а ко нема, узеће се од њега и оно што мисли да има.
19. Дођоше пак к њему мати и браћа његова, и не могаху од народа да говоре с њим.

20. И јавише му говорећи: Мати твоја и браћа твоја стоје на пољу, хоће да те виде.
24. А он одговарајући рече им: Мати моја и браћа моја они су који слушају ријеч Божију и извршују је.
22. И догоди се у један дан он улезе с ученицима својим у лађу, и рече им: Да пријеђемо на ону страну језера. И пођоше.
23. А кад иђаху они он заспа. И подиже се олуја на језеру, и топљаху се, и бијаху у великој невољи.
24. И приступивши пробудише га говорећи: учитељу! учитељу! изгибосмо. А он устаде, и запријети вјетру и валовима; и престадоше, и поста тишина.
25. А њима рече: Гдје је вјера ваша? А они се поплашише, и чуђаху се говорећи један другоме: Ко је овај што и вјетровима и води заповиједа, и слушају га?
26. И дођоше у околину Гадаринску која је према Галилеји.
27. А кад изиђе он на земљу, сrete га један човјек из града у коме бијаху ђаволи од много година, и у хаљине не облачаше се, и не живљаше у кући, него у гробовима.
28. А кад видје Исуса, повика и припаде к њему, и рече здраво: што је теби до мене, Исусе, сине Бога највишега? Молим те не мучи ме.
29. Јер Исус заповједи духу нечистоме да изиђе из човјека; јер га мучаше одавно, и метаху га у вериге и у пута да га чувају, и искида свезе, и тјераше га ђаво по пустињи.
30. А Исус га запита говорећи: Како ти је име? А он рече: Легеон; јер многи ђаволи бијаху ушли уњ.
31. И мољаху га да им не заповједи да иду у бездан.
32. А ондје пасијаше по гори велики крд свиња, и мољаху га да им допусти да у њих уђу. И допусти им.
33. Тада изиђоше ђаволи из човјека и уђоше у свиње; и навали крд с бријега у језеро, и утопи се.
34. А кад видјеше свињари што би, побјегоше и јавише у град и по селима.
35. И изиђоше људи да виде шта је било, и дођоше к Исусу, и нађоше човјека из кога ђаволи бијаху изишли а он сједи обучен и паметан код ногу Исусовијех; и уплашише се.
36. А они што су видјели казаше им како се исцијели бијесни.
37. И моли га сав народ из околине Гадаринске да иде од њих; јер се бијаху врло уплашили. А он улезе у лађу и отиде натраг.
38. човјек пак из кога изиђоше ђаволи мољаше да би с њим био; али га Исус отпусти говорећи:

39. Врати се кући својој, и казуј шта ти учини Бог. И отиде проповиједајући по свему граду шта му Исус учини.
40. А кад се врати Исус срете га народ, јер га сви очекиваху.
41. И гле, дође човјек, по имену Јаир, који бјеше старјешина у зборници, и паде пред ноге Исусове, и мољаше га да уђе у кућу његову;
42. Јер у њега бјеше јединица кћи од дванаест година, и она умираше. А кад иђаше Исус, туркаше га народ.
43. И бјеше једна болесна жена од течења крви дванаест година, која је све своје имање потрошила на љекаре и ни један је није могао излијечити,
44. И приступивши састраг дотаче се скута од хаљине његове, и одмах стаде течење крви њезине.
45. И рече Исус: Ко је то што се дотаче мене? А кад се сви одговараху, рече Петар и који бијаху с њим: учитељу! народ те опколио и турка те, а ти кажеш: ко је то што се дотаче мене?
46. А Исус рече: Неко се дотаче мене; јер ја осјетих силу која изиђе из мене.
47. А кад видје жена да се није сакрила, приступи дркћући, и паде пред њим, и каза му пред свијем народом за што га се дотаче и како одмах оздрави.
48. А он јој рече: Не бој се, кћери! вјера твоја поможе ти; иди с миром.
49. Док он још говораше дође неко од куће старјешине зборничкога говорећи му: умрије кћи твоја, не труди учитеља.
50. А кад чу Исус, одговори му говорећи: Не бој се, само вјеруј, и оживљеће.
51. А кад дође у кућу, не даде ми једноме ући осим Петра и Јована и Јакова, и дјевојчина оца и матере.
52. А сви плакаху и јаукаху за њом; а он рече: Не плачите, није умрла него спава.
53. И подсмјеваху му се знајући да је умрла.
54. А он изагнавши све узе је за руку, и зовну говорећи: Дјевојко! устани.
55. И поврати се дух њезин, и устаде одмах; и заповједи да јој даду нека једе.
56. И дивише се родитељи њезини. А он им заповједи да никоме не казују шта је било.

Глава 9

1. Сазвавши пак дванаесторицу даде им силу и власт над свијем ђаволима, и да исцјељују од болести.

2. И посла их да проповиједају царство Божије, и да исцјељују болеснике.
3. И рече им: Ништа не узимајте на пут, ни штапа ни торбе ни хљеба ни новаца, нити по двије хаљине да имате.
4. У коју кућу уђете ондје будите и оданде полазите.
5. И гдје вас не приме излазећи из града онога отресите и прах с ногу својијех, за свједочанство на њих.
6. А кад изиђоше, иђаху по селима проповиједајући јеванђелије и исцјељујући свуда.
7. А кад чу Ирод четверовласник шта он чини, не могаше се начудити, јер неки говораху да је Јован устао из мртвијех,
8. А једни да се Илија појавио, а једни да је устао који од старијех пророка.
9. И рече Ирод: Јована ја посјекох; али ко је то о коме ја таква чудеса слушам? И жељаше га видјети.
10. И вративши се апостоли казаше му шта су починили. И узевши их отиде на само у пустињу код града који се зваше Витсаида.
11. А народ разумјевши пође за њим, и примивши их говораше им о царству Божијему и исцјељиваше који требаху исцјељивања.
12. А дан стаде нагињати. Тада приступише дванаестиорица и рекоше му: Отпусти народ, нека иду на конак у околна села и паланке, и нек нађу јела, јер смо овдје у пустињи.
13. А он им рече: Подајте им ви нека једу. А они рекоше: у нас нема више до пет хљебова и двије рибе; већ ако да идемо ми да купимо на све ове људе јела?
14. Јер бијаше људи око пет хиљада. Али он рече ученицима својијем: Посадите их на гомиле по педесет.
15. И учинише тако, и посадише их све.
16. А он узе онијех пет хљебова и обје рибе, и погледавши на небо благослови их и преломи, и даваше ученицима да раздаду народу.
17. И једоше и наситише се сви, и накупише комада дванаест котарица што им претече,
18. И кад се једанпут мољаше Богу на само, с њим бијаху ученици, и запита их говорећи: Ко говоре људи да сам ја?
19. А они одговарајући рекоше: Једни веле да си Јован крститељ; а други да си Илија; а други да је који устао од старијех пророка.
20. А он им рече: А ви шта мислите ко сам ја? А Петар одговарајући рече: Христос Божиј.
21. А он им запријети и заповједи да никоме не казују тога

22. Говорећи да сину човјечију треба много пострадаати, и да ће га старјешине и главари свештенички и књижевници окривити, и да ће га убити, и трећи дан да ће устати.
23. А свима говораше: Ко хоће да иде за мном нека се одрече себе и узме крст свој и иде за мном.
24. Јер ко хоће душу своју да сачува, изгубиће је; а ко изгуби душу своју мене ради онај ће је сачувати.
25. Јер како ће корист имати човјек ако сав свијет придобије а себе изгуби или себи науди?
26. Јер ко се постиди мене и мојијех ријечи њега ће се син човјечиј постидјети кад дође у слави својој и очиној и светијех анђела.
27. А заиста вам каже: имају неки међу овима што стоје овдје који не ће окусити смрти док не виде царства Божијега.
28. А кад прође осам дана послије овијех ријечи, узе Петра и Јована и Јакова и изиђе на гору да се помоли Богу.
29. И кад се мољаше постаде лице његово друкчије, и одијело његово бијело и сјајно.
30. И гле, два човјека говораху с њим, који бијаху Мојсије и Илија.
31. Показаше се у слави, и говораху о изласку његову који му је требало свршити у Јерусалиму.
32. А Петар и који бијаху с њим бијаху заспали; али пробудивши се видјеше славу његову и два човјека који с њим стајаху.
33. И кад се одвојише од њега рече Петар Исусу: учитељу! добро нам је овдје бити; и да начинимо три сјенице: једну теби, и једну Мојсију, и једну Илији: не знајући шта говораше.
34. А док он то говораше дође облак и заклони их; и уплашише се кад зађоше у облак.
35. И чу се глас из облака говорећи: Ово је син мој љубазни, њега послушајте.
36. И кад се чујаше глас нађе се Исус сам. И они умучаше, и ником не јавише ништа у оне дане од онога шта видјеше.
37. А догоди се други дан кад сиђоше с горе срете га мноштво народа.
38. И гле, човјек из народа повика говорећи: Учитељу! молим ти се погледај на сина мојега, јер ми је јединац:
39. И гле, хвата га дух, и у један пут виче, и ломи га с пјеном, и једва отиде од њега кад га изломи;
40. И молих ученике твоје да га истјерају, па не могоше.
41. И одговарајући Исус рече: О роде невјерни и покварени! докле ћу бити с вама и трпљети вас? Доведи ми сина својега амо.

42. А док још иђаше к њему обори га ђаво, и стаде га ломити. А Исус запријети духу нечистоме, и исцијели момче, и даде га оцу његову.
43. И сви се дивљаху величини Божијој. А кад се сви чуђаху свему што чињаше Исус, рече ученицима својијем:
44. Метните ви у уши своје ове ријечи: јер син човјечиј треба да се преда у руке човјечије.
45. А они не разумјеше ријечи ове; јер бјеше сакривена од њих да је не могоше разумјети; и бојаху се да га запитају за ову ријеч.
46. А уђе мисао у њих ко би највећи био међу њима.
47. А Исус знајући помисли срца њиховијех узе дијете и метну га преда се,
48. И рече им: Који прими ово дијете у име моје, мене прима; и који мене прима, прима онога који ме је послао; јер који је најмањи међу вама он је велики.
49. А Јован одговарајући рече: Учитељу! видјесмо једнога гдје именов твојијем изгони ђаволе, и забранисмо му, јер не иде с нама за тобом.
50. И рече му Исус: Не брините; јер ко није против вас с вама је.
54. А кад се навршише дани узећа његова, он намјери да иде право у Јерусалим.
52. И посла гласнике пред лицем својијем; и они отидоше и дођоше у село Самарјанско да му уготове гдје ће ноћити.
53. И не примише га; јер видјеше да иде у Јерусалим.
54. А кад видјеше ученици његови Јаков и Јован, рекоше: Господе! хоћеш ли да речемо да огањ сиђе с неба и да их истријеби као и Илија што учини?
55. А он окренувши се запријети им и рече: Не знате каквога сте ви духа;
56. Јер син човјечиј није дошао да погуби душе човјечије него да сачува. И отидоше у друго село.
57. А кад иђаху путе рече му неко: Господе! ја идем за тобом кудгод ти пођеш.
58. И рече му Исус: Лисице имају јаме и птице небеске гнијезда: а син човјечиј нема гдје заклонити главе.
59. А другоме рече: Хајде за мном. А он рече: Господе! допусти ми да идем најприје да упоам оца својега.
60. А Исус рече му: Остави нека мртви упоавају своје мртваце; а ти хајде те јављај царство Божије.
61. А други рече: Господе! ја идем за тобом; али допусти ми најприје да идем да се опростим с домашњима својијем.
62. А Исус рече му: Ни један није приправан за царство Божије који метне руку своју на плуг па се обзире натраг.

Глава 10

1. А по том изабра Господ и другијех седамдесеторицу, и посла их по два и два пред лицем својијем у сваки град и у мјесто куда шћаше сам доћи.
2. А рече им: жетва је дакле велика а посленика мало; него се молите господару од жетве да изведе посленике на жетву своју.
3. Идите; ето ја вас шаљем као јагањце међу вукове.
4. Не носите кесе ни торбе ни обуће, и никоме не називајте Бога на путу.
5. У којугод кућу уђете најприје говорите: мир кући овој.
6. И ако дакле буде ондје син мира, остаће на њему мир ваш; ако ли не буде, вратиће се к вама.
7. А у оној кући будите, и једите и пијте што у њих има; јер је посленик достојан своје плате; не прелазите из куће у кућу.
8. И у којигод град дођете и приме вас, једите што се донесе пред вас.
9. И исцјељујте болеснике који су у њему, и говорите им: приближи се к вама царство Божије.
10. И у којигод град дођете и не приме вас, изишавши из улице његове реците:
11. И прах од града нашега који је прионуо за нас отресамо вам; аи ово знајте да се приближи к вама царство Божије.
12. Кажем вам да ће Содому бити лакше у онај дан него ли граду ономе.
13. Тешко теби, Хоразине! тешко теби. Витсаидо! Јер да су у Тиру и у Сидону била чудеса што су била у вама, давно би се у врећи и у пепелу сједећи покајали.
14. Али Тиру и Сидону биће лакше на суду него вама.
15. И ти, Капернауме! који си се до небеса подигао до пакла ћеш пропасти.
16. Ко вас слуша мене слуша; и ко се вас одриче мене се одриче; а ко се мене одриче, одриче се онога који је мене послао.
17. Вратише се пак седамдесеторица с радости, говорећи: Господе! и ђаволи нам се поковавају у име твоје.
18. А он им рече: Ја видјех сотону гдје спаде с неба као муња.
19. Ево вам дајем власт да стајете на змије и ва скорпије и на сваку силу непријатељску, и ништа вам не ће наудити.
20. Али се томе не радујте што вам се духови поковавају, него се радујте што су ваша имена написана на небесима.
21. У тај час обрадова се Исус у духу и рече: Хвалим те, оче, Господе неба и земље, што си ово сакрио од премудријех и разумнијех а казао си простима. Да, оче, јер је тако била воља твоја.

22. И окренувши се к ученицима рече: Све је мени предао отац мој, и нико не зна ко је син осим оца, ни ко је отац осим сина и ако син коме хоће казати.
23. И окренувши се к ученицима насамо рече: Благо очима које виде што ви видите.
24. Јер вам кажем да су многи пророци и цареви жељели видјети што ви видите, и не видјеше; и чути што ви чујете, и не чуше.
25. И гле, устаде један законик и кушајући га рече: Учитељу! шта ћу чинити да добијем живот вјечни?
26. А он му рече: шта је написано у закону? како читаш?
27. А он одговарајући рече: Љуби Господа Бога својега свијем срцем својим, и свом душом својом, и свом снагом својом, и свом мисли својом; и ближњега својега као самога себе.
28. Рече му пак: Прво си одговорио; то чини и бићеш жив.
29. А он шћадијаше да се оправда, па рече Исусу: А ко је ближњи мој?
30. А Исус одговарајући рече: Један човјек силажаше из Јерусалима у Јерихон, па га ухватише хајдуци, који га свукоше и изранише, па отидоше, оставивши га пола мртва.
31. А изненада силажаше онијем путем некакав свештеник, и видјевши га прође.
32. А тако и Левит кад је био на ономе мјесту, приступи, и видјевши га прође.
33. А Самарјанин некакав пролазећи дође над њега, и видјевши га сажали му се;
34. И приступивши зави му ране и зали уљем и вином; и посадивши га на своје кљусе доведе га у гостионицу, и устаде око њега.
35. И сјутрадан полазећи извади два гроша те даде крчмару, и рече му: Гледај га, и што више потрошиш ја ћу ти платити кад се вратим.
36. шта мислиш дакле, који је од оне тројице био ближњи ономе што су га били ухватили хајдуци?
37. А он рече: Онај који се смиловао на њега. А Исус му рече: Иди, и ти чини тако.
38. А кад иђаху путем и он уђе у једно село, а жена нека, по имену Марта, прими га у своју кућу.
39. И у ње бјеше сестра, по имену Марија, која и сједе код ногу Исусовијех и слушаше бесједу његову.
40. А Марта се бјеше забунила како ће га дочекати, и прикучивши се рече: Господе! зар ти не мариш што ме сестра моја остави саму да служим? реци јој дакле да ми поможе.
41. А Исус одговарајући рече јој: Марта! Марта! бринеш се и трудиш за много,

42. А само је једно потребно. Али је Марија добри дијел изабрала, који се не ће узети од ње.

Глава 11

1. И кад се мољаше Богу на једном мјесту па преста, рече му неки од ученика његовијех: Господе! научи нас молити се Богу, као што и Јован научи своје ученике.
2. А он им рече: Кад се молити Богу говорите: Оче наш који си на небесима, да се свети име твоје; да дође царство твоје; да буде воља твоја и на земљи као на небу;
3. Хљеб наш потребни даји нам сваки дан;
4. И опрости нам гријехе наше, јер и ми опраштамо свакоме дужнику својему; и не наведи нас у напаст; него нас избави ода зла.
5. И рече им: Који од вас има пријатеља, и отиде му у поноћи и рече му: пријатељу! дај ми три хљеба у зајам;
6. Јер ми дође пријатељ с пута, и немам му шта поставити;
7. А он изнутра одговарајући да рече: не узнемируј ме: већ су врата затворена, и дјеца су моја са мношвом у постељи, и не могу устати да ти дам.
8. И кажем вам: ако и не устане да му да за то што му је пријатељ, али за његово безобразно искање устаће и даће му колико треба.
9. И ја вама кажем: иштите и даће вам се; тражите и наћи ћете; куцајте и отвориће вам се.
10. Јер сваки који иште, прима; и који тражи, налази; и који куца, отвора му се.
11. Који је међу вама отац у кога ако син заиште хљеба да му да камен? Или ако заиште рибе да му да мјесто рибе змију?
12. Или ако заиште јаје да му да скорпију?
13. Кад дакле ви, зли будући, умијете добре даре давати дјечи својој, колико ће више отац небески дати Дух светог онима који ишту у њега?
14. И једном изгна ђавола који бјеше нијем; кад ђаво изиђе проговори нијем; и дивише се људи.
15. А неки од њих рекоше: Помоћу Веелзевула кнеза ђаволскога изгони ђаволе.
16. А други кушајући га искаху од њега знак с неба.
17. А он знајући помисли њихове рече им: Свако царство које се раздијели само по себи, опустјеће, и дом који се раздијели сам по себи, пропаће.
18. Тако и сотона ако се раздијели сам по себи, како ће остати његово царство? као што кажете да помоћу Веелзевула изгоним ђаволе.

19. Ако ли ја помоћу Веелзевула изгоним ђаволе, синови ваши чијом помоћу изгоне? За то ће вам они бити судије.
20. А ако ли ја прстом Божијим изгоним ђаволе, дакле је дошло к вама царство Божије.
21. Кад се јаки наоружа и чува свој двор, имање је његово на миру;
22. А кад дође јачи од њега и надвлада га, узме све оружје његово у које се уздао, и раздијели што отме од њега.
23. Који није са мношћом, против мене је; и који са мношћом не сабира, просипа.
24. Кад нечисти дух изиђе из човјека, иде кроз безводна мјеста тражећи покоја, и не нашавши рече: да се вратим у дом свој откуда сам изишао;
25. И дошавши нађе пометен и украшен.
26. Тада отиде и узме седам другијех духова горијех од себе, и ушавши живе ондје; и буде потоње човјеку ономе горе од првога.
27. А кад то говораше, подиже глас једна жена из народа и рече му: Благо утроби која те је носила, и сисама које сисао!
28. А он рече: Благо и онима који слушају ријеч Божију, и држе је.
29. А народу који се скупљаше стаде говорити: Род је овај зао; иште знак, и не ће му се дати знак осим знака Јоне пророка;
30. Јер како што Јона би знак Ниневљанима, тако ће и син човјечиј бити роду овоме.
31. Царица јужна изићи ће на суд с људима рода овога, и осудиће их; јер она дође с краја земље да слуша премудрост Соломунову: а гле, овдје је већи од Соломуна.
32. Ниневљани изићи ће на суд с родом овијем, и осудиће га; јер се покајаше поучењем Јонинијем: а гле, овдје је већи од Јоне.
33. Нико не меће запаљене свијеће на сакривено мјесто нити под суд, него на свијетњак да виде свјетлост који улазе.
34. Свијећа је тијелу око. Ако дакле око твоје буде здраво, све ће тијело твоје бити свијетло; ако ли око твоје буде кварно, и тијело је твоје тамно.
35. Гледај дакле да видјело које је у теби не буде тама.
36. Јер ако је све тијело твоје свијетло да нема никаквога уда тамна, биће све свијетло као кад те свијећа обасја свјетлошћу.
37. А кад говораше. мољаше га некакав фарисеј да обједује у њега. А он ушавши сједе за трпезу.
38. А фарисеј се зачуди кад видје да се најприје не уми прије обједа.
39. А Господ рече му: Сад ви фарисеји споња чистите чашу и здјелу, а изнутра вам је пуно грабежа и злобе.
40. Безумни! није ли онај начинио и изнутра који је споља начинио?

41. Али дајите милостињу од онога што је унутра; и гле, све ће вам бити чисто.
42. Али тешко вама фарисејима што дајете десетак од метвице и од руте и од свакога поврћа, а пролазите правду и љубав Божију: ово је требало чинити, и оно не остављати.
43. Тешко вама фарисејима што тражите зачеља по зборницама и да вам се клања по улицама.
44. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемјери. што се као скривени гробови по којима људи иду и не знаду их.
45. А неки од законика одговарајући рече! учитељу! говорећи то и нас срамотиш.
46. А он рече: Тешко и вама законцима што товарите на људе бремена претешка за ношење, а ви једнијем прстом својијем не ћете да их прихватите.
47. Тешко вама што зидате гробове пророцима, а ваши су их оцеви побили.
48. Ви дакле свједочите и одобравате дјела отаца својијех; јер их они побише, а ви им гробове зидате.
49. За то и премудрост Божија рече: послаћу им пророке и апостоле, и од њих ће једне побити, а друге протјерати;
50. Да се иште од рода овога крв свију пророка која је проливена од постања свијета,
51. Од крви Авелеве тја до крви Заријне, који погибе међу олтаром и црквом. Да, кажем вам, искаће се од рода овога.
52. Тешко вама законици што узесте кључ од знања: сами не уђосте, а који шћадијаху да уђу, забранисте им.
53. А кад им он ово говораше, почеше књижевници и фарисеји врло навалјивати к њему и многијем питањем забуњивати га,
54. Вребајући и пазећи на њега не би ли што уловили из уста његовијех да га окриве.

Глава 12

1. Кад се на њих скупише хиљаде народа да стадоше газити један другога, онда поче најприје говорити ученицима својијем: чувајте се квасца фарисејскога, који је лицемјерје.
2. Јер ништа није сакривено што се не ће открити, ни тајно што се не ће дознати;
3. Јер што у мраку рекосте, чуће се на видјелу; и што на ухо шаптасте у клијетима, проповиједаће се на крововима.
4. Али вам кажем, пријатељима својијем: не бојте се од онијех који убијају тијело и по том не могу ништа више учинити.

5. Него ћу вам казати кога да се бојите: бојте се онога који има власт пошто убије бацити у пакао: да, кажем вам, онога се бојте.
6. Не продаје ли се пет врабаца за два динара? и ни један од њих није заборављен пред Богом.
7. А у вас је и коса на глави избројена. Не бојте се дакле; ви сте бољи од много врабаца.
8. Него вам кажем: којигод призна мене пред људима признаће и син човјечиј њега пред анђелима Божијим;
9. А који се одрече мене пред људима њега ће се одрећи пред анђелима Божијим.
10. И сваки који рече ријеч на сина човјечијега опростиће му се, а који хули на светог Духа не ће му се опростити.
11. А кад вас доведу у зборнице и на судове и пред поглаваре, не брините се како ћете или шта одговорити, или шта ћете казати
12. Јер ће вас свети Дух научити у онај час шта треба рећи.
13. Рече му пак неки из народа: Учитељу! реци брату мојему да подијели са мном достојање.
14. А он му рече: човјече! ко је мене поставио судијом или кметом над вама?
15. А њима рече: Гледајте и чувајте се од лакомства; јер нико не живи онијем што је сувише богат.
16. Каза им пак причу говорећи: у једнога богатог човјека роди њива.
17. И мишљаше у себи говорећи: шта ћу чинити? немам у што сабрати своје љетине.
18. И рече: ево ово ћу чинити: покварићу житнице своје и начинићу веће; и ондје ћу сабрати сва своја жита и добро своје;
19. И казаћу души својој: душо! имаш много имање на много година; почивај, једи, пиј, весели се.
20. А Бог њему рече: безумниче! ову ноћ узеће душу твоју од тебе; а што си приправио чије ће бити?
21. Тако бива ономе који себи тече благо а не богати се у Бога.
22. А ученицима својијем рече: За то вам кажем: не брините се душом својом шта ћете јести ни тијелом у што ћете се обући:
23. Душа је претежнија од јела и тијело од одијела.
24. Погледајте гавране како не сију, ни жању, који немају подрума ни житница, и Бог их храни: а колико сте ви претежнији од птица?
25. А ко од вас бринући се може примакнути расту својему лакат један?
26. А кад ни најмање што не можете, за што се бринете за остало?

27. Погледајте љиљане како расту: не труде се, нити преду; али ја вам кажем да ни Соломун у свој слави својој не обуче се као један од њих.
28. А кад траву по пољу, која данас јест а сјутра се у пећ баца, Бог тако одијева, а камо ли вас, маловјерни!
29. И ви не иштите шта ћете јести или шта ћете пити, и не брините се;
30. Јер ово све ишту и незнабошци овога свијета; а отац ваш зна да вама треба ово.
32. Него иштите царства Божијега и ово ће вам се све додати.
32. Не бој се. мало стадо! јер би воља вашег оца да вам да царство.
33. Продајите што имате и дајите милостињу; начините себи торбе које не ће оветшати, хазну која се никад не ће испразнити, на небесима, гдје се лупеж не прикучује, нити мољац једе.
34. Јер гдје је ваше благо ондје ће бити и срце ваше.
35. Нека буду ваша бедра запрегнута и свијеће запаљене;
36. И ви као људи који чекају господара својега кад се врати са свадбе да му одмах отворе како дође и куцне.
37. Благо онијем слугама које нађе господар кад дође а они страже. Заиста вам кажем да ће се запрегнути, и посадиће их, и приступиће те ће им служити.
38. И ако дође у другу стражу, и у трећу стражу дође, и нађе их тако, благо онијем слугама.
39. Али ово знајте: кад би знао домаћин у који ће час доћи лупеж, чувао би и не би дао поткопати куће своје.
40. И ви дакле будите готови; јер у који час не мислите доћи ће син човјечиј.
41. А Петар му рече: Господе! говориш ли нама ову причу или свима?
42. А Господ рече: Ко је дакле тај вјерни и мудри пристав којега постави господар над чељади својом да им даје храну на оброк?
43. Благо томе слуги којега дошавши господар његов нађи да извршује тако.
44. Заиста вам кажем: над свијем својијем имањем поставиће га.
45. Ако ли рече тај слуга у срцу својему: не ће мој господар још за дуго доћи; и стане бити слуге и слушкиње. и јести и пити, и опијати се;
46. Доћи ће господар тога слуге у дан кад се не нада, и у час кад не мисли, и расјећи ће га, и дијел његов метнуће с невјернима.
47. А онај слуга који зна вољу господара својега и није се приправио, нити учинио по вољи његовој, биће врло бијен;
48. А који не зна па заслужи бој, биће мало бијен. Коме је год много дано много ће се искати од њега; а коме предане највише највише ће искати

од њега.

49. Ја сам дошао да бацим огањ на земљу; и како би ми се хтјело да се већ запалио!

50. Али се мени ваља крстити крштењем, и како ми је тешко док се не сврши!

51. Мислите ли да сам ја дошао да дам мир на земљу? Не, кажем вам, него раздор.

52. Јер ће одселе пет у једној кући бити раздијељени, устаће три на два, и два на три.

53. Устаће отац на сина и син на оца; матери на кћер и кћи на матер; свекрва на снаху своју и снаха из свекрву своју.

54. А народу говораше: кад видите облак гдје се диже од запада одмах кажете: биће дажд; и бива тако.

55. И кад видите југ гдје дува кажете: биће врућина; и бива.

56. Лицемјери! лице неба и земље умијете познавати. а времена овога како не познајете?

57. За што пак и сами од себе не судите праведно?

58. Јер кад идеш са својим супарником кнезу, гледај не би ли се на путу с њим поравнао да те не притегне судији, и судија да те не преда слуги, и слуга да те не баци у тамницу.

59. Кажем ти: нећеш оданде изићи док не даш и пошљедњег динара.

Глава 13

1. У то вријеме пак дођоше пеки и казаше за Галилејце којијех крв помијеша Пилат са жртвама њиховијем.

2. И одговарајући Исус рече им: Мислите ли да су ти Галилејци били најгрешнији од свију Галилејаца, јер тако пострадаше?

3. Не, кажем вам, него ако се не покајете, сви ћете тако изгинути.

4. Или они осамнаест што на њих паде кула Силоамска и поби их мислите ли да су они најкривљи били од свију Јерусалимљана?

5. Не, кажем вам, него ако се не покајете, сви ћете тако изгинути.

6. Каза им пак ову причу: Један човјек имадијаше смокву усађену у своје винограду, и дође да тражи рода на њој, и не нађе.

7. Онда рече виноградару: ево трећа година како долазим и тражим рода на овој смокви, и не налазим; посијечи је дакле, за што земљи да смета?

8. А он одговарајући рече му: Господару! остави је и за ову годину док окопам око ње и обаспем гнојем;

9. Па да ако роди; ако ли не, посјећи ћеш је на годину

10. А кад учаше у једној зборници у суботу,

11. И гле, бјеше ондје жена болесна од духа осамнаест година, и бјеше згрчена, и не могла се исправити.
12. А кад је видје, дозвола је Исус и рече јој : жено! опроштена си од болести своје.
13. И метну на њу руке, и одмах се исправи и хваљаше Бога.
14. А старјешина од зборнице срђаше се што је Исус исцијели у суботу, и одговарајући рече народу: шест је дана у које треба радити, у оне дакле долазите те се лијечите, а не у дан суботни.
15. А Господ му одговори и рече: Лицемјере! сваки од вас у суботу не одрјешује ли својега вола или магарца од јасала, и не води да напоји?
16. А ову кћер Аврамову коју свеза сотона ево осамнаеста година, не требаше ли је одријешити из ове свезе у дан суботни?
17. И кад он ово говораше стиђаху се сви који му се противљаху; и сав народ радоваше се за сва његова славна дјела.
18. А он им рече: Какво је царство Божије? и какво ћу казати да је?
19. Оно је као зрно горушично, које узевши човјек баци у врт свој, и узрасте и поста дрво велико, и птице небеске уселише се у гране његове.
20. Опет рече: Какво ћу казати да је царство Божије?
21. Оно је као квасац који узевши жена метну у трп копање брашна, док не ускисе све.
22. И пролажаше по градовима и селима учећи и путујући у Јерусалим.
23. Рече му пак неко: Господе! јели мало онијех који ће бити спасени? А он им рече:
24. Навалите да уђете на тијесна врата; јер вам кажем: многи ће тражити да уђу и не ће моћи:
25. Кад устане домаћин и затвори врата, и станете на пољу стајати и куцати у врата говорећи: Господе! Господе! отвори нам; и одговарајући рећи ће вам: не познајем вас откуда сте.
26. Тада ћете стати говорити: ми једосмо пред тобом и писмо, и по улицама нашијем учио си.
27. А он ће рећи: кажем вам: не познајем вас откуда сте; одступите од мене сви који неправду чините.
28. Ондје ће бити плач и шкргут зуба, кад видите Аврама и Исака и Јакова и све пророке у царству Божијему, а себе на поље истјеране.
29. И доћи ће од истока и запада и сјевера и југа и сјешће за трпезу у царству Божијему.
30. И гле, има пошљедњијех који ће бити први, и има првијех који ће бити пошљедњи.
31. у тај дан приступише неки од фарисеја говорећи му: Изиђи и иди одавде, јер Ирод хоће да те убије.

32. И рече им: Идите и кажите оној лисици: ево изгоним ђаволе и исцјељујем данас и сјутра, а трећи дан свршићу.
33. Али данас и сјутра и прекосјутра треба ми ићи; јер пророк не може погинути изван Јерусалима.
34. Јерусалиме, Јерусалиме, који убијаш пророке, и засипаш камењем послане к себи! колико пута хтјех да скупим чеда твоја као кокош гнијездо своје под крила, и не хтјесте!
35. Ето ће вам се оставити кућа ваша пуста; а ја вам кажем: не ћете мене видјети док не дође да речете: благословен који иде у име Господње.

Глава 14

1. И догоди му се да дође у суботу у кућу једнога кнеза фарисеје кога да једе хљеб; и они мотраху на њега.
2. И гле, бјеше пред њим некакав човјек на коме бјеше дебела болест.
3. И одговарајући Исус рече законцима и фарисејима говорећи: Јели слободно у суботу исцјељивати?.
4. А они оћутјеше. И дохвативши га се исцијели га и отпусти.
5. И одговарајући рече им: Који од вас не би својега магарца или вола да му падне у бунар одмах извадио у дан суботни?
6. И не могаше му одговорити на то.
7. А гостима каза причу, кад опази како избираху зачеља, и рече им:
8. Кад те ко позове на свадбу, не сједај у зачеље, да не буде међу гостима ко старији од тебе;
9. И да не би дошао онај који је позвао тебе и њега, и рекао ти: подај мјесто овоме; и онда ћеш са стидом сјести на ниже мјесто.
10. Него кад те ко позове, дошавши сједи на пошљедње мјесто. да ти рече кад дође онај који те позва: пријатељу! помакни се више; тада ће теби бити част пред онима који сједе с тобом за трпезом.
11. Јер сваки који се подиже, понизиће се; а који се понизује, подигнуће се.
12. А и ономе што их је позвао рече: кад дајеш објед или вечеру, не зови пријатеља својих, ни браће своје, ни рођака својих, ни сусједа богатијих, да не би они тебе кад позвали и вратили ти;
13. Него кад чиниш гозбу зови сиромаше, кљасте, хроме, слијепе;
14. И благо ће ти бити што ти они не могу вратити; него ће ти се вратити о васкрсенију праведнијих.
15. А кад чу то неки од онијих што сјеђаху с њим за трпезом рече му: Благо ономе који једе хљеба у царству Божијему!
16. А он му рече: Један човјек зготови велику вечеру, и позва многе;

17. И кад би вријеме вечери, посла слугу својега да каже званима: хајдете, јер је већ све готово.
18. И почеше се изговарати сви редом; први му рече: купих њиву, и ваља ми ићи да је видим; молим те изговори ме.
19. И други рече: купих пет јармова волова, и идем да их огледам; молим те изговори ме.
20. И трећи рече: ожених се, и за то не могу доћи.
21. И дошавши слуга тај каза ово господару своме. Тада се расрди домаћин и рече слуги своме: иди брзо на раскршћа и улице градске, и доведи амо сиромаше, и кљасте, и богаљасте, и слијепе.
22. И рече слуга: Господару. учинио сам како си заповједио, и још мјеста има.
23. И рече господар слуги: Изиђи на путове и међу ограде, те натјерај да дођу да ми се напуни кућа.
24. Јер вам кажем да ни један од онијех званијех људи не ће окусити моје вечере. Јер је много званијех, али је мало избранијех.
25. Иђаше пак с њим мноштво народа, и обазревши се рече им:
26. Ако ко дође к мени а не мрзи на својега оца, и на матер, и на жену, и на дјецу, и на браћу, и на сестре, и на саму душу своју, не може бити мој ученик.
27. И ко не носи крста својега и за мном не иде, не може бити мој ученик.
28. И који од вас кад хоће да зида кулу не сједе најприје и не прорачуни шта ће га стати, да види има ли да може довршити?
29. Да не би, кад постави темељ и не узможе довршити, сви који гледају стали му се ругати
30. Говорећи: овај човјек поче зидати, и не може да доврши.
31. Или који цар кад пође с војском да се побије с другијем царем не сједе најприје и не држи вијећу може ли с десет хиљада срести онога што иде на њега са двадесет хиљада?
32. Ако ли не може, а он пошље посланике док је онај још далеко и моли да се помире.
33. Тако дакле сваки од вас који се не одрече свега што има не може бити мој ученик.
34. Со је добра, али ако со обљутави, чим ће се осолити?
35. Нити је потребна у земљу ни у гној; него је проспу на поље. Ко има уши да чује нека чује.

Глава 15

1. И приближаваху се к њему сви цариници и грјешници да га чују.

2. И викаху на њега фарисеји и књижевници говорећи: Овај прима грјешнике и једе с њима.
3. А он им каза причу ову говорећи:
4. Који човјек од вас имајући сто оваца и изгубивши једну од њих не остави деведесет и девет у пустињи и не иде за изгубљеном док је не нађе?
5. И нашавши дигне је на рамо своје радујући се,
6. И дошавши кући сазове пријатеље и сусједе говорећи им: радујте се са мном: ја нађох своју овцу изгубљену.
7. Кажем вам да ће тако бити већа радост на небу за једнога грјешника који се каје, него ли за деведесет и девет праведника којима не треба покајање.
8. Или која жена имајући десет динара, ако изгуби један динар, не запали свијећу, и не помете куће, и не тражи добро док не нађе?
9. И нашавши сазове другарице и сусједе говорећи: радујте се са мном: ја нађох динар изгубљени.
10. Тако, кажем вам, бива радост пред анђелима Божијима за једнога грјешника који се каје.
11. И рече: Један човјек имаше два сина,
12. И рече млађи од њих оцу: оче! дај ми дио од имања што припада мени. И отац им подијели имање.
13. И по том до неколико дана покупи млађи син све своје, и отиде у даљну земљу; и онамо просу имање своје живећи беспутно.
14. А кад потроши све, постаде велика глад у оној земљи, и он се нађе у невољи.
15. И отишавши приби се код једнога човјека у оној земљи; и он га посла у поље своје да чува свиње.
16. И жељаше напунити трбух свој рошчићима које свиње јеђаху, и нико му их не даваше.
17. А кад дође к себи, рече: колико најамника у оца мојега имају хљеба и сувише, а ја умирем од глади!
18. Устаћу и идем оцу својему, па ћу му рећи: оче! сагријеших небу и теби,
19. И већ нијесам достојан назвати се син твој : прими ме као једнога од својијех најамника.
20. И уставши отиде оцу својему. А кад је још подалеко био, угледа га отац његов, и сажали му се, и потрчавши загрли га и цјелива га.
21. А син му рече: оче! сагријеших небу и теби, и већ нијесам достојан назвати се син твој.

22. А отац рече слугама својијем: изнесите најљепшу хаљину и обуците га, и подајте му прстен на руку и обућу на ноге.
23. И доведите теле угојено те закољите, да једемо и да се веселимо.
24. Јер овај мој син бјеше мртав, и оживље; и изгубљен бјеше, и нађе се. И стадоше се веселити.
25. А син његов старији бијаше у пољу, и долазећи кад се приближи кући чу пјевање и подвикивање.
26. И дозавши једнога од слугу запита: шта је то?
27. А он му рече: брат твој дође; а отац твој закла теле угојено, што га је здрава видио?
28. А он се расрди и не шћадијаше да уђе. Тада изиђе отац његов и мољаше га.
29. А он одговарајући рече оцу: ето те служим толико година, и никад не преступих твоје заповијести, па мени никад нијеси дао јарета да бих се повеселио са својијем друштвом;
30. А кад дође тај твој син који ти је имање просуо с курвама, заклао си му теле угојено.
31. А он му рече: сине! ти си свагда са мном, и све је моје твоје.
32. Требало се развеселити и обрадовати, јер овај брат твој мртав бјеше, и оживље; и изгубљен бјеше, и нађе се.

Глава 16

1. А ученицима својијем говораше: Бијаше један човјек богат који имаше пристава, и тога облагаше код њега да му просипа имање.
2. И дозавши га рече му: шта ово ја чујем за тебе? Дај рачун како си кућио кућу; јер више не можеш кућом управљати.
3. А пристав од куће рече у себи: шта ћу чинити? господар мој узима од мене управљање куће: копати не могу, просити стидим се.
4. Знам шта ћу чинити да би ме примили у куће своје кад ми се одузме управљање куће.
5. И дозавши редом дужнике господара својега рече првome: колико си дужан господару мојему?
6. А он рече: сто ока уља. И рече му: узми пијемо своје и сједи брзо те напиши педесет.
7. А потом рече другome: а ти колико си дужан? А он рече: сто ока пшенице. И рече му: узми писмо своје и напиши осамдесет.
8. И похвали господар невјернога пристава што мудро учини; јер су синови овога вијека мудрији од синова видјела у својему нараштају.
9. И ја вама кажем: начините себи пријатеље неправеднијем богаством, да би вас кад осиромашите примили у вјечне куће.

10. Који је вјеран у малом и у многим је вјеран; а ко је невјеран у малом и у многим је невјеран.
11. Ако дакле у неправедном богатству вјерни не бисте, ко ће вам у истином вјеровати?
12. И ако у туђем не бисте вјерни, ко ће вам дати ваше?
13. Никакав пак слуга не може два господара служити; јер или ће на једнога мрзити а другога љубити, или ће једноме вољети а за другога не марити. Не можете служити Богу и богатству.
14. А ово све слушаху и фарисеји, који бијаху среброљупци, и ругаху му се.
15. И рече им: Ви сте они који се градите праведни пред људима; али Бог зна срца ваша; јер што је у људи високо, оно је мрзост пред Богом.
16. Закон и пророци су до Јована; одселе се царство Божије проповиједа јеванђелијем, и сваки наваљује да уђе. у њега.
17. Лашње је пак небу и земљи проћи него ли једној титли из закона пропасти.
18. Сваки који пушта жену своју и узима другу, прељубу чини; и који се жени пуштеницом, прељубу чини.
19. човјек неки пак бјеше богат, који се облачаше у скерлет и у свилу. и живљаше сваки дан господски и весељаше се.
20. А бијаше један сиромах, по имену Лазар, који лежаше пред његовијем вратима гнојав,
21. И жељаше да се насити мрвама које падаху с трпезе богатога; још и пси долажаху и лизаху гној његов.
22. А кад умрије сиромах, однесоше га анђели у наручје Аврамово; а умрије и богати, закопаше га.
23. И у паклу кад бјеше у мукама подиже очи своје и угледа из далека Аврама и Лазара у наручју његову,
24. И повикавши рече: оче Авраме! смилуј се на ме и пошљи ми Лазара нека умочи у воду врх од прста својега, и да ми расхлади језик; јер се мучим у овоме пламену.
25. А Аврам рече: синко! опомени се да си ти примио добра своја у животу своме, и Лазар опет зла; а сад се он тјеши, а ти се мучиш.
26. И преко свега тога постављена је међу нама и вама велика пропаст, да они који би хтјели одовуд к вама пријећи. не могу, нити они отуда к нама да прелазе.
27. Тада рече: молим те дакле, оче, да га пошљеш кући оца мојега,
28. Јер имам пет браће: нека им посвједочи да не би и они дошли на ово мјесто мучења.
29. Рече му Аврам: они имају Мојсија и пророке, нека њих слушају.

30. А он рече: не, оче Авраме! него ако им дође ко из мртвијех покајаће се.

31. А Аврам му рече: Ако не слушају Мојсија и пророка, да ко и из мртвијех устане не ће вјеровати.

Глава 17

1. А ученицима рече: Није могуће да не дођу саблазни; али тешко ономе с кога долазе;

2. Боље би му било да му се воденични камен објеси о врату, и да га баце у море, него да саблазни једнога од овијех малијех.

3. чувајте се. Ако ти сагријеш брат твој, накарај га; па ако се покаје, опрости му.

4. И ако ти седам пута на дан сагријеш, и седам пута на дан дође к теби и рече: кајем се, опрости му.

5. И рекоше апостоли Господу: Дочетни нам вјере.

6. А Господ рече: Кад бисте имали вјере колико зрно горушично, и рекли бисте овоме дуду: ишчупај се и усади се у море, и послушао би вас.

7. Који пак од вас кад има слугу који оре или чува стоку па кад дође из поља, рече му: ходи брзо и сједи за трпезу?

8. Него не каже ли му: уготови ми да вечерам, и запрегни се те ми служи док једем и пијем, па онда и ти једи и пиј?

9. Еда ли ће он захвалити слуги томе кад сврши што му се заповједи? Не вјерујем.

10. Тако и ви кад свршите све што вам је заповјеђено говорите: ми смо залудне слуге, јер учинисмо што смо били дужни чинити.

11. И кад иђаше у Јерусалим, он пролажаше између Самарије и Галилеје.

12. И кад улажаше у једно село среташе га десет губавијех људи, који сташе издалека,

13. И подигоше глас говорећи: Исусе учитељу! помилуј нас.

14. И видјевши их рече им: Идите и покажите се свештеницима. И они идући очистише се.

15. А један од њих видјевши да се исцијели поврати се хвалећи Бога иза гласа,

16. И паде ничице пред ноге његове, и захвали му. И то бјеше Самарјанин.

17. А Исус одговарајући рече: Не исцијелише ли се десеторица? Гдје су дакле деветорица?

18. Како се међу њима који не нађе да се врати да захвали Богу, него сам овај туђин?

19. И рече му: Устани, иди; вјера твоја поможе ти.
20. А кад га упиташе фарисеји: Кад ће доћи царство Божије? одговарајући рече им: Царство Божије не ће доћи да се види;
24. Нити ће се казати: ево га овдје или ондје; јер гле, царство је Божије унутра у вама.
22. А ученицима рече: Доћи ће вријеме кад ћете зажељети да видите један дан сина човјечијега, и не ћете видјети.
23. И рећи ће вам: ево овдје је, или: ено ондје; али не излазите, нити тражите.
24. Јер како што муња сине с неба, и засвијетли се преко свега што је под небом, тако ће бити и син човјечиј у свој дан.
25. Али му најприје треба много пострадади, и окривљену бити од рода својега.
26. И како је било у вријеме Нојево онако ће бити у дане сина човјечијега.
27. Јеђаху, пијаху, жењаху се, удаваху се до онога дана кад Ноје уђе у ковчег, и дође потоп и погуби све.
28. Тако као што би у дане Лотове: јеђаху, пијаху, куповаху, продаваху, сађаху, зидаху;
29. А у дан кад изиђе Лот из Содома, удари огањ и сумпор из неба и погуби све.
30. Тако ће бити и у онај дан кад ће се јавити син човјечиј.
31. у онај дан који се деси на крову а покућство његово у кући, нека не силази да га узме; и који се деси у пољу, тако нека се не враћа натраг.
32. Опомињите се жене Лотове.
33. Који пође да сачува душу своју, изгубиће је; а који је изгуби, оживљеће је.
34. Кажем вам: у ону ноћ биће два на једноме одру, један ће се узети а други ће се оставити;
35. Двије ће мљети заједно, једна ће се узети а друга ће се оставити;
36. Два ће бити на њиви, један ће се узети а други ће се оставити.
37. И одговарајући рекоше му: Гдје, Господе? А он им рече: Гдје је стрвина онамо ће се и орлови скупити.

Глава 18

1. Каза им пак и причу како се треба свагда молити Богу, и не дати да дотужи,
2. Говорећи: у једноме граду бијаше један судија који се Бога не бојаше и људи не стиђаше.

3. А у ономе граду бијаше једна удовица и долажаше к њему говорећи: не дај ме мојему супарнику.
4. И не шћадјаше за дуго. А најпослије рече у себи: ако се и не бојим Бога и људи не срамим,
5. Но будући да ми досађује ова удовица, одбранићу је, да ми једнако не долази и не досађује.
6. Тада рече Господ: чујте шта говори неправедни судија.
7. А камо ли Бог не ће одбранити избранијех својих који га моле дан и ноћ?
8. Кажем вам да ће их одбранити брзо. Али син човјечиј кад дође хоће ли наћи вјеру на земљи?
9. А и другима који мишљаху за себе да су праведници и друге уништаваху каза причу ову:
10. Два човјека уђоше у цркву да се моле Богу, један фарисеј а други цариник.
11. Фарисеј стаде и мољаше се у себи овако: Боже! хвалим те што ја нијесам као остали људи: хајдуци, неправедници, прељубочници, или као овај цариник.
12. Постим двапут у недјељи; дајем десетак од свега што имам.
13. А цариник издалека стајаше, и не шћаше ми очију подигнути на небо, него бијаше прси своје говорећи: Боже! милостив буди мени грјешноме!
14. Кажем вам да овај отиде оправдан кући својој, а не онај. Јер сваки који се сам подиже понизиће се; а који се сам понижује подигнуће се.
15. Доношаху к њему и дјецу да их се дотакне; а кад видјеше ученици, запријетише им.
16. А Исус дозававши их рече: Пустите дјецу нека долазе к мени, и не браните им; јер је таковијех царство Божије.
17. И кажем вам заиста: који не прими царства Божијега као дијете, не ће ући у њега.
18. И запита га један кнез говорећи: Учитељу благи! шта да учиним да наслиједим живот вјечни?
19. А Исус рече му: што ме зовеш благијем? нико није благ осим једнога Бога.
20. Заповијести знаш: не чини прељубе; не убиј; не укради; не свједочи лажно; поштуј оца својега и матер своју.
21. А он рече: Све сам ово сачувао од младости своје.
22. А кад то чу Исус рече му: Још ти једно не достаје: продај све што имаш и раздај сиромасима; и имаћеш благо на небу; и хајде за мном.
23. А кад он чу то постаде жалостан, јер бјеше врло богат.

24. А кад га видје Исус гдје постаде жалостан, рече: Како је тешко ући у царство Божије онима који имају богатство!
25. Лакше је камили проћи кроз иглене уши него ли богатоме ући у царство Божије.
26. А они који слушаху рекоше: Ко се дакле може спасти?
27. А он рече: што је у људи немогуће у Бога је могуће.
28. А Петар рече: Ето ми смо оставили све и за тобом идемо.
29. А он им рече: Заиста вам кажем: нема ни једнога који би оставио кућу, или родитеље, или браћу, или сестре, или жену, или дјецу царства ради Божијега,
30. Који не ће примити више у ово вријеме, и на ономе свијету живот вјечни.
31. Узе пак дванаесторицу и рече им: Ево идемо горе у Јерусалим, и све ће се свршити што су пророци писали за сина човјечијега.
32. Јер ће га предати незнабошцима, и наругаће му се. и ружиће га, и поплуваће га,
33. И биће га, и убиће га; и трећи дан устаће.
34. И они ништа од тога не разумјеше, и бесједа ова бјеше од њих сакривена, и не разумјеше што им се каза.
35. А кад се приближи к Јерихону, један слијепец сјеђаше крај пута просећи.
36. А кад чу народ гдје пролази запита: шта је то?
37. И казаше му да Исус Назарећанин пролази.
38. И повика говорећи: Исусе, сине Давидов! помилуј ме.
39. И пријећаху му они што иђаху напријед да ућути; а он још више викаше: Сине Давидов! помилуј ме.
40. А Исус стаде и заповједи да му га доведу; а кад му се приближи, запита га
41. Говорећи: шта хоћеш да ти учиним? А он рече: Господе! да прогледам.
42. А Исус му рече: Прогледај; вјера твоја поможе ти.
43. И одмах прогледа, и пође за њим хвалећи Бога. И сви људи који видјеше хваљаху Бога.

Глава 19

1. И кад уђе у Јерихон и пролажаше крозањ,
2. И гле, човјек по имену Закхеј, који бјеше старјешина царинички, и бјеше богат,

3. И искаше да види Исуса да га позна; и не могаше од народа, јер бјеше малога раста;
4. И потрчавши напријед, попе се на дуд да га види; јер му је онуда требао проћи.
5. И кад дође Исус на ово мјесто, погледавши горе видје га, и рече му: Закхеју! сиђи брзо; јер ми данас ваља бити у твојој кући.
6. И сиђе брзо; и прими га радујући се.
7. И сви, кад видјеше, викаху на њега говорећи да грјешноме човјеку дође у кућу.
8. А Закхеј стаде и рече Господу: Господе! ево пола имања својега даћу сиромасима, и ако сам кога занио вратићу онолико четворо.
9. А Исус му рече: Данас дође спасеније кући овој; јер је и ово син Аврамов.
10. Јер је син човјечиј дошао да нађе и спасе што је изгубљено.
11. А кад они то слушаху настави казивати причу; јер бјеше близу Јерусалима, и мишљаху да ће се одмах јавити царство Божије.
12. Рече дакле: Један човјек од добра рода отиде у даљну земљу да прими себи царство, и да се врати.
13. Дозвавши пак десет својијех слуга даде им десет кеса, и рече им: тргујте док се ја вратим.
14. И грађани његови мржаху на њега, и послаше за њим посланике говорећи: не ћемо да он царује над нама.
15. И кад се он врати, пошто прими царство, рече да дозову оне слуге којима даде сребро, да види шта је који добио.
16. Тада дође први говорећи: господару! кеса твоја донесе десет кеса.
17. И рече му: добро, добри слуго; кад си ми у малом био вјеран ево ти власт над десет градова.
18. И дође други говорећи: господару! кеса твоја донесе пет кеса.
19. А он рече и ономе: и ти буди над пет градова.
20. И трећи дође говорећи: господару! ево твоја кеса коју сам завезао у убрус и чувао.
21. Јер сам се бојао тебе: јер си човјек тврд: узимаш што нијеси оставио, и жњеш што нијеси сијао.
22. А господар му рече: по твојијем ћу ти ријечима судити, зли слуго! знао си да сам ја тврд човјек, узимам што нијесам оставио, и жњем што нијесам сијао:
23. Па за што нијеси дао мојега сребра трговцима, и ја дошавши примио бих га с добитком?

24. И рече онима што стајаху пред њим: узмите од њега кесу и подајте ономе што има десет кеса.
25. И рекоше му: господару! он има десет кеса.
26. А он им одговори: јер вам каже да ће се свакоме који има дати; а од онога који нема узеће се од њега и оно што има.
27. А оне моје непријатеље који нијесу хтјели да ја будем цар над њима, доведите амо, и исијеците преда мном.
28. И казавши ово пође напријед, и иђоше горе у Јерусалим.
29. И кад се приближи Витфази и Витанији код горе која се зваше Маслинска, посла два од ученика својијех
30. Говорећи: Идите у то село према вама, и кад уђете у њега наћи ћете магаре привезано на које никакав човјек никад није усједао; одријешите га и доведите.
31. И ако вас ко упита: за што дријешите? овако му кажите: оно Господ треба.
32. А кад отидоше послани, нађоше као што им каза.
33. А кад они дријешаху магаре рекоше им господари од њега: За што дријешите магаре?
34. А они рекоше: Оно Господу треба.
35. И доведоше га к Исусу, и бацише хаљине своје на магаре, и посадише Исуса.
36. А кад иђаше, простираху хаљине своје по путу.
37. А кад се приближи већ да сиђе с горе Маслинске, поче све мноштво ученика у радости хвалити Бога иза гласа за сва чудеса што су видјели,
38. Говорећи: Благословен цар који иде у име Господње! мир на небу и слава на висини!
39. И неки фарисеји из народа рекоше му: учитељу! запријети ученицима својијем.
40. И одговарајући рече им: Кажем вам: ако они уђуте, камење ће повикати.
41. И кад се приближи, угледа град и заплака за њим
42. Говорећи: Кад би и ти знао у овај твој дан што је за мир твој! али је сад сакривено од очију твојијех.
43. Јер ће доћи дани на тебе, и окружиће те непријатељи твоји опкопима, и опколиће те, и обузеће те са свију страна;
44. И разбиће тебе и дјецу твоју у теби, и не ће оставити у теби камена на камену, за то што нијеси познао времена у којему си похођен.
45. И ушавши у цркву стаде изгонити оне што продаваху у њој и куповаху,

46. Говорећи им: у писму стоји: дом мој дом је молитве, а ви начинисте од њега пећину хајдучку.

47. И учаше сваки дан у цркви. А главари свештенички и књижевници и старјешине народне гледаху да га погубе.

48. И не налажаху шта би му учинили; јер сав народ иђаше за њим, и слушаху га.

Глава 20

1. И кад он у један од онијех дана учаше народ у цркви и проповиједаше јеванђелије, дођоше главари свештенички

2. И рекоше му говорећи: Кажи нам каквом власти то чиниш? Или ко ти је дао власт ту?

3. А он одговарајући рече им: И ја ћу вас упитати једну ријеч, и кажите ми:

4. Крштење Јованово или би с неба или од људи?

5. А они помишљаху у себи говорећи: Ако речемо: с неба, рећи ће: за што му дакле не вјеровасте?

6. Ако ли речемо: од људи, сав ће нас народ побити камењем: јер сви вјероваху да Јован бјеше пророк.

7. И одговорише: Не знамо откуда.

8. А Исус им рече: Ни ја вама не ћу казати каквом власти ово чиним.

9. А народу поче казивати причу ову: Један човјек посади виноград, и даде га виноградарима па отиде на по дуго времена.

10. И у вријеме посла к виноградарима слугу да му даду од рода виноградскога; али виноградарци избише га, и послаше празна.

11. И посла опет другога слугу; а они и онога избивши и осрамотивши послаше празна.

12. И посла опет трећег; а они и онога ранише, и истјераше.

13. Онда рече господар од винограда: шта ћу чинити? Да пошљем сина својега љубазнога: еда се како застиде кад виде њега.

14. А виноградарци видјевши њега мишљаху у себи говорећи: ово је нашљедник; ходите да га убијемо да наше буде достојање.

15. И изведоше га на поље из винограда и убише. шта ће дакле учинити њима господар од винограда?

16. Доћи ће и погубиће ове виноградаре, и даће виноград другима. А они што слушаху рекоше: Не дао Бог!

17. А он погледавши иа њих рече: шта значи дакле оно у писму: камен који одбацише зидари онај поста глава од угла?

18. Сваки који падне на тај камен разбиће се; а на кога он падне сатрће га.
19. И гледаху главари свештенички и књижевници у онај час да дигну руке нањ: али се побојаше народа, јер разумјеше да њима ову причу каза.
20. И пажаху на њега, и послаше вребаче, који се грађаху као да су побожни: не би ли га ухватили у ријечи да га предаду поглаварима и власти судијној.
21. И упитане га говорећи: учитељу! знамо да право говориш и учиш. и не гледаш ко је ко, него заиста учиш путу Божијем:
22. Треба ли нам ћесару давати харач, или не?
23. А он разумјевши њихово лукавство рече им: шта ме кушате?
24. Покажите ми динар; чиј је на њему образ и натпис? А они одговарајући рекоше: ћесарев.
25. А он им рече: Подајте дакле што је ћесарево ћесару, и што је Божије Богу.
26. И не моглоше ријечи његове покудити пред народом; и дивише се одговору његову, и умукоше.
27. А приступише неки од садукееја који кажу да нема васкрсенија, и питаху га
28. Говорећи: учитељу! Мојсије нам написа: ако коме умре брат који има жену, и умре без дјецe, да брат његов узме жену, и да подигне сјеме брату својему.
29. Бијаше седам браће, и први узе жену, и умрије без дјецe;
30. И узе други жену, и он умрије без дјецe;
31. И трећи је узео; а тако и сви седам; и не оставише дјецe, и помријеше;
32. А послије свију умрије и жена.
33. О васкрсенију дакле кога ће од њих бити жена? јер је она седморици била жена.
34. И одговарајући Исус рече им: Дјецa овога свијета жене се и удају;
35. А који се удостоје добити онај свијет и васкрсеније из мртвијех нити ће се женити ни удавати;
36. Јер више не могу умријети; јер су као анђели; и синови су Божији кад су синови васкрсенија.
37. А да мртви устају, и Мојсије показа код купине гдје назива Господа Бога Аврамова и Бога Исакова и Бога Јаковљева.
38. А Бог није Бог мртвијех него живијех; јер су њему сви живи.
39. А неки од књижевника одговарајући рекоше: учитељу! добро си казао.

40. И већ не смијаху ништа да га запитају. А он им рече:
41. Како говоре да је Христос син Давидов?
42. Кад сам Давид говори у псалтиру: рече Господ Господу мојему: сједи мени с десне стране
43. Док положим непријатеље твоје подножје ногама твојима.
44. Давид дакле њега назива Господом; па како му је син?
45. А кад сав народ слушаше, рече ученицима својијем:
46. чувајте се од књижевника, који хоће да иду у дугачкијем хаљинама, и траже да им се клања по улицама, и првијех мјеста по зборницама, и зачеља на гозбама;
47. Који једу куће удовичке, и лажно се моле Богу дуго. Они ће још већма бити осуђени.

Глава 21

1. Погледавши пак горе видје богате гдје међу прилоге своје у хазну Божију;
2. А видје и једну сиромашну удовицу која меташе ондје двије лепте;
3. И рече: Заиста вам кажем: ова сиромашна удовица метну више од свију;
4. Јер ови сви метнуше у прилог Богу од сувишка својега, а она од сиротиње своје метну сву храну своју што имаше.
5. И кад неки говораху за цркву да је украдена лијепијем камењем и закладима, рече:
6. Доћи ће дани у које од свега што видите не ће остати ни камен на камену који се не ће разметнути.
7. Запиташе га пак говорећи: учитељу! а кад ће то бити? и какав је знак кад ће се то догодити?
8. А он рече: чувајте се да вас не преваре, јер ће многи доћи на име моје говорећи: ја сам. и вријеме се приближи. Не идите дакле за њима.
9. А кад чујете ратове и буне, не плашите се; јер то све треба најприје да буде; али још није тада пошљедак.
10. Тада им рече: Устаће народ на народ и царство на царство;
11. И земља ће се трести врло по свијету, и биће глади и помори и страхоте и велики знаци биће на небу.
12. А прије свега овога метнуће на вас руке своје и гониће вас и предавати у зборнице и у тамнице; водиће вас пред царе и краљеве имена мојега ради.
13. А то ће вам се догодити за свједочанство.

14. Метните дакле у срца своја, да се прије не приправљате како ћете одговарати:
15. Јер ћу вам ја дати уста и премудрост којој се не ће моћи противити ни одговорити сви ваши противници.
16. А предаваће вас и родитељи и браћа и рођаци и пријатељи; и побиће неке од вас.
17. И сви ће омрзнути на вас имена мојега ради.
18. И длака с главе ваше не ће погинути.
19. Трпљењем својијем спасавајте душе своје.
20. А кад видите да Јерусалим опколи војска онда знајте да се приближило вријеме да опусти.
21. Тада који буду у Јудеји нека бјеже у горе, и који буду у граду нека излазе на поље; и који су на пољу нека не улазе у њега:
22. Јер су ово дани освете, да се изврши све што је написано.
23. Али тешко труднима и дојилицама у те дане! Јер ће бити велика невоља на земљи, и гњев на овом народу.
24. И пашће од оштрица мача, и одвешће се у ропство по свијем народима; и Јерусалим ће газити незнабошци док се не изврше времена незнабожаца.
25. И биће знаци у сунцу и у мјесецу и у звијездама; и људима на земљи туга од сметње и од хуке морске и валова.
26. Људи ће умирати од страха и од чекања онога што иде на земљу; јер ће се и силе небеске покренути.
27. И тада ће угледати сина човјечијега гдје иде на облацима са силом и славом великом.
28. А кад се почне ово збивати, гледајте и подигните главе своје; јер се приближује избављење ваше.
29. И каза им причу: Гледајте на смокву и на сва дрвета;
30. Кад видите да већ потјерају, сами знате да је близу љето.
31. Тако и ви кад видите ово да се збива, знајте да је близу царство Божије.
32. Заиста вам кажем да овај нараштај не ће проћи док се ово све не збуде.
33. Небо и земља проћи ће, а ријечи моје не ће проћи.
34. Али се чувајте да како ваша срца не отежају ждерањем и пијанством и бригама овога свијета, и да вам овај дан не дође изненада.
35. Јер ће доћи као замка на све који живе по свој земљи.

36. Стражите дакле једнако и молите се Богу да бисте се удостојили утећи од свега овога што ће се збити, и стати пред сином човјечијим.
37. И дању учаше у цркви, а ноћу излажаше и ноћиваше на гори која се зове Маслинска.
38. И сав народ долажаше из јутра к њему у цркву да га слушају.

Глава 22

1. Приближаваше се пак празник пријеснијех хљебова који се зове пасха.
2. И гледаху главари свештенички и књижевници како би га убили; али се бојаху народа.
3. А сотона уђе у Јуду, који се зваше Искариот, и који бјеше један од дванаесторице.
4. И отишавши говори с главарима свештеничкијем и са старјешинама како ће им га издати.
5. И они се обрадоваше, и уговорише да му даду новце.
6. И он се обрече, и тражаше згодна времена да им га преда тајно од народа.
7. А дође дан пријеснијех хљебова у који требаше клати пасху;
8. И посла Петра и Јована рекавши: Идите уготовите нам пасху да једемо.
9. А они му рекоше: Гдје хоћеш да уготовимо?
10. А он им рече: Ето кад уђете у град, сретће вас човјек који носи воду у крчагу; идите за њим у кућу у коју он уђе,
11. И кажите домаћину: учитељ вели: гдје је гостионица гдје ћу јести пасху с ученицима својијем?
12. И он ће вам показати велику собу прострту; ондје уготовите.
13. А они отидоше и нађоше као што им каза; и уготовише пасху.
14. И кад дође час, сједоше за трпезу, и дванаест апостола с њим.
15. И рече им: Врло сам жељео да ову пасху једем с вама прије него пострадам;
16. Јер вам каже да је одселе не ћу јести док се не сврши у царству Божијему.
17. И узевши чашу даде хвалу, и рече: узмите је и раздјелите међу собом;
18. Јер вам кажем да не ћу пити од рода виноградскога док не дође царство Божије.
19. И узевши хљеб даде хвалу, и преломивши га даде им говорећи: Ово је тијело моје које се даје за вас; ово чините за мој спомен.

20. А тако и чашу по вечери, говорећи: Ова је чаша нови завјет мојом крви која се за вас прољева.
21. али ево рука издајника мојега са мном је на трпези.
22. И син човјечиј дакле се као што је уређено; али тешко човјеку ономе који га издаје!
23. И они сташе тражити међу собом који би дакле од њих био који ће то учинити.
24. А поста и препирање међу њима који би се држао међу њима да је највећи.
25. А он им рече: Цареви народни владају народом, а који њим управљају, зову се добротвори.
26. Али ви немојте тако; него који је највећи међу вама нека буде као најмањи, и који је старјешина нека буде као слуга.
27. Јер који је већи, који сједи за трпезом или који служи? Није ли онај који сједи за трпезом? А ја сам међу вама као слуга.
28. А ви сте они који сте се одржали са мном у мојијем напастима.
29. И ја остављам вама царство као што је отац мој мени оставио:
30. Да једете и пијете за трпезом мојом у царству мојему, и да сједите на пријестолима и судите над дванаест кољена Израилјевијех.
31. Рече пак Господ: Симоне! Симоне! ево вас иште сотона да би вас чинио као пшеницу.
32. А ја се молих за тебе да твоја вјера не престане; и ти кадгод обративши се утврди браћу своју.
33. А он му рече: Господе! с тобом готов сам и у тамницу и на смрт ићи.
34. А он рече: Кажем ти, Петре! данас не ће запјевати пијетао док се трипут не одречеш да ме познајеш.
35. И рече им: Кад вас послах без кесе и без торбе и без обуће, еда вам што не достаде? А они рекоше: Ништа.
36. А он им рече: Али сад који има кесу нека је узме, тако и торбу; а који нема нека прода хаљину своју и купи нож.
37. Јер вам каже да још и ово треба на мени да се изврши што стоји у писму: и међу злочинце метнуше га. Јер што је писано за мене, свршује се.
38. А они рекоше: Господе! ево овдје два ножа. А он им рече: Доста је.
39. И изишавши отиде по обичају на гору Маслинску; а за њим отидоше ученици његови.
40. А кад дође на мјесто рече им: Молите се Богу да не паднете у напаст.
41. И сам отступи од њих како се може каменом добацити, и клекнувши на кољена мољаше се Богу

42. Говорећи: Оче! кад би хтео да пронесеш ову чашу мимо мене! али не моја воља него твоја да буде.
43. А анђео му се јави с неба, и кријепи га.
44. И будући у борењу, мољаше се боље; зној пак његов бијаше као капље крви које капаху на земљу.
45. И уставши од молитве дође к ученицима својијем, и нађе их а они спавају од жалости,
46. И рече им: што спавате? устаните, молите се Богу да не паднете у напаст.
47. Док он пак још говораше, гле, народ и један од дванаесторице, који се зваше Јуда, иђаше пред њима, и приступи к Исусу да га цјелива. Јер им ово бијаше дао знак: Кога цјеливам онај је.
48. А Исус му рече: Јуда! зар цјеливом издајеш сина човјечијега?
49. А кад они што бијаху с њим видјеше шта ће бити, рекоше му: Господе! да бијемо ножем?
50. И удари један од њих слугу поглавара свештеничкога, и одсијече му десно ухо.
51. А Исус одговарајући рече: Оставите то. И дохвативши се до уха његова исцијели га.
52. А главарима свештеничкијем и војводама црквенијем и старјешинама који бијаху дошли нањ рече Исус: Зар као на хајдука изиђосте с ножевима и с кољем да ме ухватите?
53. Сваки дан био сам с вама у цркви и не дигосте руку на мене; али је сад ваш час и област таме.
54. А кад га ухватише, одведоше га и уведоше у двор поглавара свештеничкога. А Петар иђаше за њим издалека.
55. А кад они наложише огањ насред двора и сјеђаху заједно, и Петар сјеђаше међу њима.
56. Видјевши га пак једна слушкиња гдје сједи код огња, и погледавши нањ рече: И овај бјеше с њим.
57. А он га се одрече говорећи: жено! не познајем га.
58. И мало за тијем видје га други и рече: И ти си од њих. А Петар рече: човјече! нијесам.
59. И пошто прође око једнога сахата други неко потврђиваше говорећи: Заиста и овај бјеше с њим; јер је Галилејац.
60. А Петар рече: човјече! не знам шта говориш. И одмах док он још говораше запјева пијетао.
61. И обазревши се Господ погледа на Петра, и Петар се опомену ријечи Господње како му рече: Прије него пијетао запјева одрећи ћеш ме се трипут.

62. И изишавши на поље плака горко.
63. А људи који држаху Исуса ругаху му се, и бијаху га.
64. И покривши га бијаху га по образу и питаху га говорећи: Проречи ко те удари?
65. И друге многе хуле говораху нањ.
66. И кад свану, сабраше се старјешине народне и главари свештенички и књижевници, и одведоше га у свој суд
67. Говорећи: Јеси ли ти Христос? кажи нам. А он им рече: Ако вам и кажем, не ћете вјеровати.
68. А ако вас и запитам, не ћете ми одговорити, нити ћете ме пустити.
69. Одселе ће син човјечиј сједити с десне стране силе Божије.
70. Сви пак рекоше: Ти ли си дакле син Божиј? А он им рече: Ви кажете да сам ја.
71. А они рекоше: шта нам требају више свједочанства? јер сами чусмо из уста његовијех.

Глава 23

1. И уставши њих све мноштво одведоше га к Пилату.
2. И почеше га тужити говорећи: Овога нађосмо да отпађује народ наш, и забрањује давати ћесару данак, и говори да је он Христос цар.
3. А Пилат га запита: Ти ли си цар Јудејски? А он одговарајући рече му: Ти кажеш.
4. А Пилат рече главарима свештеничкијем и народу: Ја не налазим никакве кривице на овом човјеку.
5. А они наваљиваху говорећи: Он буну људе учећи по свој Јудеји почевши од Галилеје доведе.
6. А Пилат чувши за Галилеју запита: Зар је он Галилејац?
7. И разумјевши да је из подручја Иродова посла га Ирод, који такођер бијаше, у Јерусалиму онијех дана.
8. А Ирод видјевши Исуса би му врло мило; јер је одавно жељео да га види, јер је много слушао за њега, и надаше се да ће видјети од њега како чудо.
9. И пита га много које за што; али му он ништа не одговори.
10. А главари свештенички и књижевнички стајаху, и једнако тужаху га.
11. А Ирод осрамотивши га са својијем војницима, и наругавши му се, обуче му бијелу хаљину, и посла га натраг Пилату.
12. И у тај се дан помирише Пилат и Ирод међу собом; јер прије бијаху у завади.

13. А Пилат сазвавши главаре свештеничке и кнезове и народ
14. Рече им: Доведосте ми овога човјека као који народ отпуђује, и ето ја га пред вама испитах, и не налазим на овом човјеку ни једне кривице што ви на њега говорите!
15. А ни Ирод, јер сам га слао к њему; и ето се не налази ништа да је учинио што би заслуживао смрт.
16. Даклем да га избијем па да пустим.
17. А требаше о сваком празнику пасхе да им пусти по једнога сужња.
18. Али народ сав повика говорећи: узми овога, а пусти нам Вараву;
19. Који бијаше бачен у тамницу за некакву буну учињену у граду и за крв.
20. А Пилат опет рече да би он хтио пустити Исуса.
21. А они викаху говорећи: Распни га, распни.
22. А он им трећи пут рече: Какво је дакле он зло учинио? ја ништа на њему не нађох што би заслуживао смрт; даклем да га избијем па да пустим.
23. А они једнако наваљиваху с великом виком, и искаху да се он разапне; и надвлада вика њихова и главара свештеничкијех.
24. И Пилат пресуди да буде као што они ишту.
25. И пусти онога што искаху, који бјеше бачен у тамницу за буну и за крв; а Исуса остави на њихову вољу.
26. И кад га поведоше, ухватише некога Симона Киринаца који иђаше из поља, и метнуше на њега крст да носи за Исусом.
27. А за њим иђаше мноштво народа и жена, које плакаху и нарицаху за њим.
28. А Исус обазревши се на њих рече: Кћери Јерусалимске! не плачите за мном, него плачите за собом и за дјецом својом.
29. Јер гле, иду дани у које ће се рећи: благо нероткињама, и утробама које не родише, и сисама које не дојише.
30. Тада ће почети говорити горама: падните на нас; и бреговима: покријте нас.
31. Јер кад се овако ради од сирова дрвета, шта ће бити од суха?
32. Вођаху пак и друга два злочинца да погубе с њим.
33. И кад дођоше на мјесто које се зваше коштурница, ондје разапеше њега и злочинце, једнога с десне стране а другога с лијево.
34. А Исус говораше: Оче! опрости им; јер не знаду шта чине. А дијелећи његове хаљине бацаху коцке.

35. И народ стајаше те гледаше, а и кнезови с њима ругаху му се говорећи: Другима поможе, нека поможе и себи, ако је он Христос, избраник Божиј.
36. А и војници му се ругаху, и приступаху к њему и даваху му оцат,
37. И говораху: Ако си ти цар Јудејски помози сам себи.
38. А бијаше над њим и натпис написан словима Грчкијем и Латинскијем и Чивутскијем: Ово је цар Јудејски.
39. А један од објешенијех злочинаца хуљаше на њега говорећи: Ако си ти Христос помози себи и нама.
40. А други одговарајући шуткаше га и говораше: Зар се ти не бојиш Бога, кад си и сам осуђен тако?
41. И ми смо још праведно осуђени; јер примамо по својијем дјелима као што смо заслужили; али он никаква зла није учинио.
42. И рече Исусу: Опомени ме се, Господе! кад дођеш у царство своје.
43. И рече му Исус: Заиста ти кажем: данас ћеш бити са мном у рају.
44. А бијаше око шестого сахата, и тама би по свој земљи до сахата деветога.
45. И помрча сунце, и завјес црквени раздрије се на пола.
46. И повикавши Исус иза гласа рече: Оче! у руке твоје предаје дух свој. И рекавши ово издахну.
47. А кад видје капетан шта би, стаде хвалити Бога говорећи: Заиста овај човјек бјеше праведник.
48. И сав народ који се бијаше скупио да гледа ово, кад видје шта бива, врати се бијући се у прси своје.
49. А сви његови знанци стајаху издалека, и жене које бијаху ишле за њим из Галилеје, и гледаху оно.
50. И гле, човјек, по имену Јосиф. савјетник, човјек добар и праведан,
51. (Он не бијаше пристао на њихов савјет и на посао) из Ариматеје града Јудејскога, који и сам чекаше царства Божијег,
52. Он приступивши к Пилату заиска тијело Исусово.
53. И скиде га, и обави платном, и метну га у гроб исјечен, у коме нико не бијаше никад метнут.
54. И дан бијаше петак, и субота освиташе.
55. А жене које бијаху дошле с Исусом из Галилеје, идоше за Јосифом, и видјеше гроб и како се тијело метну.
56. Вративши се пак приправише мирисе и миро; и у суботу дакле осташе на миру по закону.

Глава 14

1. А у први дан недјељни дођоше врло рано на гроб. и донесоше мирисе што приправише, и неке друге жене с њима;
2. Али нађоше камен одваљен од гроба.
3. И ушавши не нађоше тијела Господа Исуса.
4. И кад се оне чуђаху томе, гле, два човјека стане пред њима у сјајнијем хаљинама;
5. А кад се оне уплашише и оборише лица к земљи. рекоше им: што тражите живога међу мртвима?
6. Није овдје; него устаде: опомените се како вам каза кад бјеше још у Галилеји,
7. Говорећи да син човјечиј треба да се преда у руке људи грјешника и да се разапне и трећи дан да устане.
8. И опоменуше се ријечи његовијех.
9. И вративши се од гроба јавише све ово једанаесторици и свима осталијем.
10. А то бијаше Магдалина Марија и Јована и Марија Јаковљева и остале е њима које казаше ово апостолима.
11. И њима се учинише њихове ријечи као лаж, и не вјероваше им.
12. А Петар уставши отрча ка гробу, и наткучивши се видје саме хаљине гдје леже, и отиде, чудећи се у себи шта би.
13. И гле, двојица од њих иђаху у онај дан у село које бијаше далеко од Јерусалима шесет потркалишта и зваше се Емаус.
14. И они говораху међу собом о свима овијем догађајима.
15. И кад се они разговараху и запитиваху један другога, и Исус приближи се, и иђаше с њима.
16. А очи им се држаху да га не познаше.
17. А он им рече: Какав је то разговор који имате међу собом идући, и што сте невесели?
18. А један, по имену Клеопа, одговарајући рече му: Зар си ти један од црквара у Јерусалиму који нијеси чуо шта је у њему било овијех дана?
19. И рече им: шта? А они му рекоше: За Исуса Назарећанина, који бјеше пророк, силан у дјелу и у ријечи пред Богом и пред свијем народом;
20. Како га предадоше главари свештенички и кнезови наши те се осуди на смрт, и разапеше га?
21. А ми се надасмо да је он онај који ће избавити Израиља; али сврх свега тога ово је данас трећи дан како то би.
22. А уплашише нас и жене неке од нашијех које су биле рано на гробу,

23. И не нашавши тијела његова дођоше говорећи да су им се анђели јавили који су казали да је он жив.
24. И идоше једни од нашијех на гроб, и нађоше тако као што и жене казаше, али њега не видјеше.
25. И он им рече: О безумни и спорога срца за вјеровање свега што говорише пророци!
26. Није ли то требало да Христос претрпи и да уђе у славу своју?
27. И почевши од Мојсија и од свију пророка казиваше им што је за њега у свему писму.
28. И приближише се к селу у које иђаху, и он чињаше се да хоће даље да иде.
29. И они га устављаху говорећи: Остани с нама, јер је дан нагао, и близу је ноћ. И уђе с њима да ноћи.
30. И кад сјеђаше с њима за трпезом, узе хљеб и благословивши преломи га и даде им.
31. Тада се њима отворише очи и познаше га. И њега несташе.
32. И они говораху један другоме: Не гораше ли наше срце у нама кад нам говораше путем и кад нам казиваше писмо?
33. И уставши онај час, вратише се у Јерусалим, и нађоше у скупу једанаесторицу и који бијаху с њима
34. Који говораху: Заиста устаде Господ, и јави се Симону.
35. И они казаше што би на путу, и како га познаше кад преломи хљеб.
36. А кад они ово говораху, и сам Исус стаде међу њима, и рече им: Мир вам.
37. А они се уплашише, и поплашени будући, мишљаху да виде духа.
38. И рече им: шта се плашите? И зашто такове мисли улазе у срца ваша?
39. Видите руке моје и ноге моје: ја сам главом; опипајте ме и видите; јер дух тијела и костију нема као што видите да ја имам.
40. И ово рекавши показа им руке и ноге.
41. А док они још не вјероваху од радости и чуђаху се рече им: Имате ли овдје што за јело?
42. А они му даше комад рибе печене, и меда у сату.
43. И узевши изједе пред њима.
44. И рече им: Ово су ријечи које сам вам говорио још док сам био с вама, да све треба да се сврши што је за мене написано у закону Мојсијеву и у пророцима и у псалмима.
45. Тада им отвори ум да разумију писмо.

46. И рече им: Тако је писано, и тако је требало да Христос пострада и да устане из мртвијех трећи дан;

47. И да се проповиједа покајање у име његово и опроштење гријеха по свијем народима почевши од Јерусалима.

48. А ви сте свједоци овоме.

49. И гле, ја ћу послати обећање оца својега на вас; а ви сједите у граду Јерусалимскоме док се не обучете у силу с висине.

50. И изведе их на поље до Витаније, и подигнувши руке своје благослови их.

51. И кад их благосиљаше, отступи од њих, и узношаше се на небо.

52. И они му се поклонише, и вратише се у Јерусалим с великом радошћу.

53. И бијаху једнако у цркви хвалећи и благосиљајући Бога. Амин.

// [Пројекат Растко](#) / [Богословље](#) / [Нови завјет](#) //
[[Промена писма](#) | [Претраживање](#) | [Мапа Пројекта](#) | [Контакт](#) | [Помоћ](#)]